

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1624/2000, annettu 10 päivänä heinäkuuta 2000, jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan tilastoista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3330/91 muuttamisesta erityisesti tuotenimikkeistön yksinkertaistetun soveltamisen osalta 1
- Komission asetukset (EY) N:o 1625/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 3
- ★ Komission asetukset (EY) N:o 1626/2000, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2000, yhteisön työvoimaa koskevan otantatutkimuksen järjestämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 täytäntöönpanosta työvoimatutkimuksen lisäkysymyksiä koskevan vuosien 2001—2004 ohjelman osalta 5
- ★ Komission asetukset (EY) N:o 1627/2000, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2000, yksityiskohtaisista säännöistä kolmansista maista peräisin olevien maataloustuotteiden tuontiedellytyksistä Tšernobylin ydinvoimalaonnettomuuden jälkeen annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 737/90 soveltamiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 1661/1999 muuttamisesta 7
- ★ Komission asetukset (EY) N:o 1628/2000, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2000, tiettyistä hinnoista ja määristä, joiden arvoa ecuina on maatalouden muuntokurssien korjaustekijän poistamisen vuoksi mukautettu, ennen 1 päivää helmikuuta 1995 annettujen maito- ja maitotuotealan asetusten tarkistamisesta ja muuttamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1802/95 oikaisemisesta kolmannen kerran 11
- ★ Komission asetukset (EY) N:o 1629/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Puolasta ja Ukrainasta peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa 12
- ★ Komission asetukset (EY) N:o 1630/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, interventioelinten hallussaan pitämien viljojen myyntiin saattamisen menettelyistä ja edellytyksistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2131/93 muuttamisesta 24
- ★ Komission asetukset (EY) N:o 1631/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, ananassäilykkeiden tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2077/85 muuttamisesta sekä ananassäilykkeiden tuen määrän ja ananassäilykkeille maksettavan vähimmäishinnan vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2000/2001 25

2

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

* Komission asetus (EY) N:o 1632/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän osalta annetun asetuksen (EY) N:o 2362/98 muuttamisesta	27
* Komission asetus (EY) N:o 1633/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä tietyinä tislattuina alkoholijuomina vietyjä viljoja koskevien mukautettujen tukien vahvistamisen ja myöntämisen osalta annetun asetuksen (ETY) N:o 2825/93 muuttamisesta	29
* Komission asetus (EY) N:o 1634/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, skotlantilaisena viskinä (Scotch whisky) vietäviin viljoihin sovellettavien kertoimien vahvistamisesta jakson 2000/2001 osalta	30
* Komission asetus (EY) N:o 1635/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, ajanjaksolla 2000/2001 espanjalaisena viskinä vietäviin viljoihin sovellettavien kertoimien vahvistamisesta	32
* Komission asetus (EY) N:o 1636/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, ajanjaksolla 2000/2001 irlantilaisena viskinä (Irish whiskey) vietäviin viljoihin sovellettavien kertoimien vahvistamisesta	34
* Komission asetus (EY) N:o 1637/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, tariffikiintiöissä ja osana perinteisiä AKT-banaanien tuontimääriä yhteisöön tuotavien banaanien määrien vahvistamisesta vuoden 2000 neljänneksi vuosineljänneksi	36
* Komission asetus (EY) N:o 1638/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, kuivattujen viinirypäleiden tuotantoon tarkoitettujen tiettyjen viinirypälelajikkeiden viljelyyn myönnettävän tuen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2000/2001	38
* Komission asetus (EY) N:o 1639/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, tietojen toimittamista tupakka-alalla koskevan asetuksen (EY) N:o 2636/1999 liitteen I muuttamisesta	39
* Komission asetus (EY) N:o 1640/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, viinien ja rypäleen puristemehujen kuvausta ja esittelyä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 3201/90 muuttamisesta	41
* Komission asetus (EY) N:o 1641/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, tasaustuen lisäennakon maksamisesta banaanialalla vuoden 2000 osalta	42
* Komission asetus (EY) N:o 1642/2000, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, oliiviöljyn tosiasiallisen tuotannon ja tuotantotuen yksikkömäärän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1998/1999	43

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2000/474/EY:

- | | |
|--|----|
| * Neuvoston päätös, tehty 17 päivänä heinäkuuta 2000, yhteisön osallistumisesta Kansainväliseen Tonavan kulkuväylän raivausrahastoon | 45 |
|--|----|

Komissio

2000/475/EY:

- | | |
|--|----|
| * Komission päätös, tehty 24 päivänä tammikuuta 1999, EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta (Asia IV.F.1/36.718 — CECED), ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1999) 5064) | 47 |
|--|----|

2000/476/EY:

- | | |
|---|----|
| * Komission päätös, tehty 17 päivänä heinäkuuta 2000, luvan antamisesta jäsenvaltioille sallia tilapäisesti tiettyjen sellaisten lajien siementen pitäminen kaupan, jotka eivät täytä neuvoston direktiivin 66/401/ETY vaatimuksia (tiedoksiannettu numerolla K(2000) 1782) | 55 |
|---|----|

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

- ★ **Komission päätös, tehty 24 päivänä heinäkuuta 2000, Bluetongue-rokotteen hankkimisesta yhteisön hätävarastoihin** (*tiedoksiannettu numerolla K(2000) 2209*) 56

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1624/2000,
annettu 10 päivänä heinäkuuta 2000,
jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan tilastoista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3330/91
muuttamisesta erityisesti tuotenimikkeistön yksinkertaistetun soveltamisen osalta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3330/91 ⁽⁴⁾ mukaisesti yhteisö ja sen jäsenvaltiot laativat jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan tilastoja (Intrastat) siirtymäkaudella, joka alkoi 1 päivänä tammikuuta 1993 ja päättyy ajankohdalla, jona siirrytään yhtenäiseen verotusjärjestelmään alkuperäjäsenvaltiossa.
- (2) Sisämarkkinoiden lainsäädännön yksinkertaistamisella, sellaisena kuin se on ilmaistuna SLIM-aloitteessa (sisämarkkinoiden lainsäädännön yksinkertaistaminen), pyritään parantamaan yritysten kilpailukykyä ja mahdollisuuksia luoda uusia työpaikkoja.
- (3) Intrastat-järjestelmän yksinkertaistaminen on valittu SLIM-aloitteeseen kuuluvaksi kokeiluhankkeeksi, ja SLIM—Intrastat-työryhmän laatimista yksityiskohtaisista ehdotuksista, joiden tarkoituksena on keventää tilastotietojen toimittajien rasitetta, on annettu tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja ehdotukset on otettu myönteisesti vastaan.

⁽¹⁾ EYVL C 245, 12.8.1997, s. 12 ja EYVL C 164, 29.5.1998, s. 14.

⁽²⁾ EYVL C 19, 21.1.1998, s. 52.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 1. huhtikuuta 1998 (EYVL C 138, 4.5.1998, s. 92), vahvistettu 27. lokakuuta 1999, neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 28. helmikuuta 2000 (EYVL C 87, 24.3.2000, s. 11) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 14. kesäkuuta 2000.

⁽⁴⁾ EYVL 316, 16.11.1991, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1182/1999 (EYVL L 144, 9.6.1999, s. 1).

(4) Eräs edellä mainituista ehdotuksista on tuotenimikkeistön yksinkertaistettu soveltaminen, koska tilastotietojen toimittajat pitävät tuotteiden luokittelua yleensä vaikeana.

(5) Yhdenmukaisella tavalla sekä yhteisön sisäisessä että ulkoisessa kaupassa käytettävää yhdistettyä nimikkeistöä olisi yksinkertaistettava, jotta erityisesti pienten ja keski-suurten yritysten olisi helpompi käyttää järjestelmää. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon niiden keskustelujen tulokset, joita komissio SLIM-aloitteen mukaisesti käy parhaillaan jäsenvaltioiden sekä Euroopan teollisuuden ja kaupan järjestöjen kanssa, kuitenkin niin, että säilytetään yhden nimikkeistön periaate.

(6) Yksinkertaistamiskynnykset ovat tehokas keino erityisesti pk-yritysten tiedonantovelvollisuudesta aiheutuvan taakan keventämiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 3330/91 28 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”5. Yksinkertaistamiskynnyksellä annetaan tietojen toimittamisesta vastuussa oleville osapuolille mahdollisuus poiketa 23 artiklasta siten, että osapuolten on ilmoitettava 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa ilmoituksissa vain ne korkeintaan kymmenen yksityiskohtaisinta asiaankuuluvaa yhdistetyn nimikkeistön alanimikettä, jotka ovat arvoltaan suurimpia, ja niiden on ryhmiteltävä muut tuotteet jäljelle jääviin alanimikkeisiin, jotka komissio vahvistaa 30 artiklan yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Kunkin mainitun alanimikkeen osalta on ilmoitettava 21 artiklan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettun koodin lisäksi joko jäsenvaltio, josta tavarat ovat lähtöisin, tai määräjäsenvaltio, sekä tavaroiden arvo.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä heinäkuuta 2000.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

N. FONTAINE

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. VÉDRINE

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1625/2000,
annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0707 00 05	628	136,5
	999	136,5
0709 90 70	052	68,0
	528	65,2
	999	66,6
0805 30 10	388	55,4
	524	92,4
	528	57,0
	999	68,3
0806 10 10	052	117,3
	220	170,1
	400	206,4
	508	140,4
	512	63,5
	600	90,4
	624	134,3
	999	131,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,4
	400	98,1
	508	87,3
	512	81,0
	528	84,6
	720	72,7
	800	203,0
	804	93,0
	999	100,3
	0808 20 50	388
512		71,9
528		78,0
720		128,2
804		62,9
0809 10 00	999	85,4
	052	140,1
	064	134,9
	066	109,3
0809 20 95	999	128,1
	052	362,3
	400	240,8
	404	574,4
	616	255,0
0809 40 05	999	358,1
	064	59,3
	624	171,3
	999	115,3

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1626/2000,**annettu 24 päivänä heinäkuuta 2000,****yhteisön työvoimaa koskevan otantatutkimuksen järjestämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 täytäntöönpanosta työvoimatutkimuksen lisäkysymyksiä koskevan vuosien 2001—2004 ohjelman osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön työvoimaa koskevan otantatutkimuksen järjestämisestä 9 päivänä maaliskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1578/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 577/98 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti joka vuosi laaditaan lisäkysymyksiä koskeva monivuotinen ohjelma.

- (2) Toimenpiteet, joista tässä asetuksessa säädetään, ovat päätöksellä 89/382/ETY, Euratom ⁽³⁾ perustetun tilasto-ohjelmakomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisäkysymyksiä koskeva monivuotinen ohjelma vuosiksi 2001—2004 määritellään tämän asetuksen liitteessä.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 77, 14.3.1998, s. 3.⁽²⁾ EYVL L 181, 20.7.2000, s. 39.⁽³⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

LIITE

TYÖVOIMATUTKIMUS

Lisäkysymyksiä koskeva monivuotinen ohjelma

1. Työajan pituus ja työaikajärjestelyt

Muuttujien luettelo: katso komission asetus (EY) N:o 1578/2000, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2000, yhteisön työvoimaa koskevan otantatutkimuksen järjestämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 täytäntöönpanosta työajan pituutta ja työaikajärjestelyjä koskevien vuoden 2001 lisäkysymysten osalta (EYVL L 181, 20.7.2000, s. 39).

Tarkastelujakso: vuoden 2001 toinen vuosineljännes.

Kyseeseen tulevat jäsenvaltiot ja alueet: kaikki.

Otos: kuten vakiokysymysten osalta; jos otantayksikkönä on yksityishenkilö, kotitalouden jäsenistä ei tarvitse toimittaa tietoja.

Tulosten toimittaminen: ennen 31. maaliskuuta 2002.

2. Toimintarajoitteisten työllisyys

Muuttujien luettelo: määritellään ennen vuoden 2001 maaliskuuta.

Tarkastelujakso: vuoden 2002 toinen vuosineljännes.

Kyseeseen tulevat jäsenvaltiot ja alueet: määriteltävä.

Otos: toimintarajoitteiset henkilöt; jos otantayksikkönä on yksityishenkilö, kotitalouden jäsenistä ei tarvitse toimittaa tietoja.

Tulosten toimittaminen: ennen 31. maaliskuuta 2003.

3. Elinikäinen oppiminen

Muuttujien luettelo: määritellään ennen vuoden 2002 maaliskuuta.

Tarkastelujakso: vuoden 2003 toinen vuosineljännes.

Kyseeseen tulevat jäsenvaltiot ja alueet: määriteltävä.

Otos: kuten vakiokysymysten osalta; jos otantayksikkönä on yksityishenkilö, kotitalouden jäsenistä ei tarvitse toimittaa tietoja.

Tulosten toimittaminen: ennen 31. maaliskuuta 2004.

4. Siirtyminen koulutuksesta työelämään

Muuttujien luettelo: määritellään ennen vuoden 2003 maaliskuuta.

Tarkastelujakso: vuoden 2004 toinen vuosineljännes.

Kyseeseen tulevat jäsenvaltiot ja alueet: määriteltävä.

Otos: Henkilöt, jotka ovat päättäneet koulutuksen viimeksi kuluneiden viiden/kymmenen vuoden aikana (mukaan luettuna henkilöt, jotka ovat keskeyttäneet koulutuksen vähintään vuoden pituiseksi ajaksi ja jatkaneet tämän jälkeen opintojaan); jos otantayksikkönä on yksityishenkilö, kotitalouden jäsenistä ei tarvitse toimittaa tietoja.

Tulosten toimittaminen: ennen 31. maaliskuuta 2005.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1627/2000,**annettu 24 päivänä heinäkuuta 2000,****yksityiskohtaisista säännöistä kolmansista maista peräisin olevien maataloustuotteiden tuontiedellytyksistä Tšernobylin ydinvoimalaonnettomuuden jälkeen annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 737/90 soveltamiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 1661/1999 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista peräisin olevien maataloustuotteiden tuontiedellytyksistä Tšernobylin ydinvoimalaonnettomuuden jälkeen 22 päivänä maaliskuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 737/90 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 616/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksen (EY) N:o 1661/1999 ⁽³⁾ 1 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaan asetuksen liitteessä I tarkoitettuja tuotteita saa luovuttaa vapaaseen liikkeeseen määrämaassa vain tietyissä tullitoimipaikoissa.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1661/1999 liitteessä III on luettelo tullitoimipaikoista, joissa liitteessä I tarkoitettut tuotteet saa luovuttaa vapaaseen liikkeeseen Euroopan yhteisössä.

(3) Ranskan toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä olisi suotavaa lisätä luetteloon useampia Ranskan alueella toimivia tullitoimipaikkoja.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (ETY) N:o 737/90 7 artiklassa tarkoitetun komitean lausunnon mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1661/1999 liite III tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta
Margot WALLSTRÖM
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 82, 29.3.1990, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 75, 24.3.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 197, 29.7.1999, s. 17.

LIITE

"LIITE III

**LUETTELO TULLITOIMIPAIKOISTA, JOISSA LIITTEESSÄ I MAINITTUJA TUOTTEITA SAA LUOVUTTA
VAPAASEEN LIIKKEESEEN EUROOPAN YHTEISÖN ALUEELLA**

Jäsenvaltio	Tullitoimipaikat	
BELGIQUE/BELGIË	Anvers D.E. — voie maritime Bierset — (Grâce-Hollogne) D.E. — voies aérienne et/ou terrestre Bruxelles D.E. — voie aérienne Zaventem D. — voie aérienne	
DANMARK	Kaikki Tanskan satamat ja lentoasemat	
DEUTSCHLAND	Baden-Württemberg	HZA Lörrach — ZA Weil am Rhein-Autobahn HZA Stuttgart — ZA Flughafen
	Bayern	HZA München-Flughafen HZA Hof — ZA Schirnding-Landstraße HZA Weiden — ZA Furth im Wald-Schafberg HZA Weiden — ZA Waldhaus-Autobahn
	Berlin	HZA Berlin-Packhof — ZA Marzahn, Abfertigungsstelle Großmarkthallen HZA Berlin-Packhof — ZA Tegel-Flughafen
	Brandenburg	HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn HZA Cottbus — ZA Forst-Autobahn
	Bremen	HZA Bremen ZA Neustädter Hafen HZA Bremerhaven — ZA Container Terminal HZA Bremerhaven — ZA Rotersand
	Hamburg	HZA Hamburg-Freihafen — Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Freihafen — ZA Ericus-Abfertigungsstelle Südbahnhof HZA Hamburg-Harburg — ZA Köhlfleedamm HZA Hamburg — St. Annen — ZA Altona HZA Hamburg — St. Annen — ZA Oberelbe HZA Hamburg-Waltershof — Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Waltershof — ZA Fulghafen
	Hessen	HZA Frankfurt am Main-Flughafen
	Mecklenburg-Vorpommern	HZA Neubrandenburg — ZA Pomellen — Grenzkontrollstelle Pomellen HZA Schwerin — ZA Rostock-Seehafen — Grenzkontrollstelle Rostock-Seehafen HZA Stralsund — ZA Mukran Grenzkontrollstelle Rügen/Mukran, Im Fährhafen
	Niedersachsen	HZA Lüneburg — Abfertigungsstelle HZA Göttingen — Abfertigungsstelle HZA Hannover — Abfertigungsstelle
	Nordrhein-Westfalen	HZA Dortmund — ZA Ost
	Rheinland-Pfalz	HZA Trier — ZA Idar-Oberstein, Grenzkontrollstelle Flughafen Hahn
	Sachsen	HZA Dresden — ZA Friedrichstadt, Grenzkontrollstelle Dresden/Friedrichstadt (für Eisenbahntransport) HZA Pirna — ZA Zinnwald, Grenzkontrollstelle Zinnwald (für Straßen-transport) HZA Löbau — ZA Ludwigsdorf-Autobahn, Grenzkontrollstelle Ludwigsdorf (für Straßen-transport)
	Schleswig-Holstein	HZA Kiel — ZA Wik, Grenzkontrollstelle Kiel Ostuferhafen HZA Lübeck — ZA Travemünde Grenzkontrollstelle

Jäsenvaltio	Tullitoimipaikat
ΕΛΛΑΔΑ	Αθηνών, Πειραιά, Κρατικού Αερολιμένα Αθηνών, Θεσ/νίκης, Αερολιμένα Μίκρας, Βόλου, Πατρών, Ηρακλείου, Αερολιμένα Ηρακλείου Κρήτης, Καβάλας, Ιωαννίνων, Ναυπλίου
ESPAÑA	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almeria (Aeropuerto, Puerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cádiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Gijón (Aeropuerto, Puerto), Huelva (Puerto), La Coruña-Santiago de Compostela (Aeropuerto, Puerto), Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid-Barajas (Aeropuerto), Málaga (Aeropuerto, Puerto), Palma de Mallorca (Aeropuerto), Pasajes-Irún (Aeropuerto, Puerto), Santa Cruz de Tenerife (Aeropuerto, Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo-Villagarcia (Aeropuerto), Marín (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
FRANCE	Dunkerque (transport maritime) Lille (transport aérien et terrestre) Marseille (transport aérien, terrestre et maritime) Roissy (transport aérien et terrestre) St-Louis/Bâle (transport aérien et terrestre) Strasbourg (transport terrestre) Orly (transport aérien) Bordeaux (transport aérien) Lyon-Satolas (transport aérien) Nice-aéroport (transport aérien) Toulouse-Blagnac (transport aérien) Thionville (transport terrestre) Saint-Julien-en-Genevois (transport terrestre)
IRELAND	Kaikki tullitoimipaikat
ITALIA	Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Trieste Ufficio di Sanità aerea di Torino-Caselle Di Roma - Fiumicino ed aerea Ufficio di Sanità Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Venezia Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Genova Ufficio di Sanità marittima di Livorno Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Ancona Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Brindisi Ufficio di Sanità aerea di Varese — Malpensa Ufficio di Sanità aerea di Bologna — Panicale Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Bari Posto d'Ispezione frontaliere di Chiasso
LUXEMBOURG	Bureau des Douanes et Accises Centre Douanier — Luxembourg Bureau des Douanes et Accises Luxembourg-Aéroport-Niederanven
NEDERLAND	Kaikki tullitoimipaikat
ÖSTERREICH	Drasenhofen (Republik Tschechien) Berg (Slowakische Republik) Nickelsdorf (Republik Ungarn) Heiligenkreuz (Republik Ungarn) Spielfeld (Republik Slowenien) Tisis (Schweiz) Wien Flughafen Schwechat
PORTUGAL	Airports of Lisbon, Porto and Faro Ports of Lisbon and Leixões

Jäsenvaltio	Tullitoimipaikat
SUOMI-FINLAND	Helsinki, Vaalimaa, Niirala, Vartius, Raja-Jooseppi, Utsjoki, Kilpisjärvi
SVERIGE	Arlanda, Göteborg, Landvetter, Helsingborg, Karlskrona, Stockholm, Ystad, Wallhamn, Varberg
UNITED KINGDOM	Belfast International Airport, Port of Belfast, Port of Dover, Port of Falmouth, Port of Felixstowe, Gatwick Airport, Port of Hull, Port of Larne, Port of London, Port of Southampton”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1628/2000,**annettu 24 päivänä heinäkuuta 2000,**

tietyistä hinnoista ja määristä, joiden arvoa ecuina on maatalouden muuntokurssien korjaustekijän poistamisen vuoksi mukautettu, ennen 1 päivää helmikuuta 1995 annettujen maito- ja maitotuotealan asetusten tarkistamisesta ja muuttamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1802/95 oikaisemisesta kolmannen kerran

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1600/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksen (EY) N:o 1802/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 904/96 ⁽⁴⁾, liitteen tarkistuksen yhteydessä havaittiin virhe, joka olisi korjattava.
- (2) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1802/95 liitteessä olevat, komission asetusta (ETY) N:o 2219/92 ⁽⁵⁾ koskevat määrät seuraavasti:

1	2	3	4	5
Asetus	Viittaukset	Mukautettu entinen määrä	Mukauttamaton uusi määrä	1 päivästä syyskuuta 1995 sovellettava uusi määrä
(ETY) N:o 2219/92	3 artiklan b alakohta	2,5 5 7,5	3,019 6,04 9,06	3 6 9

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 174, 26.7.1995, s. 27.

⁽⁴⁾ EYVL L 122, 22.5.1996, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 218, 1.8.1992, s. 75.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1629/2000,
annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,
väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönnotosta Puolasta ja Ukrainasta peräisin olevan ammonium-
nitraatin tuonnissa

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 905/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A MENETTELY

- (1) Komissio julkaisi 29 päivänä lokakuuta 1999 Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ilmoituksen Liettuasta, Puolasta ja Ukrainasta peräisin olevan ammoniumnitraatin yhteisöön tapahtuvaa tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta⁽³⁾, jäljempänä 'aloittamista koskeva ilmoitus'.
- (2) Menettely aloitettiin eurooppalaisia lannoitevalmistajia edustavan European Fertiliser Manufacturers Associationin (EFMA) tekemän valituksen perusteella. Valituksessa EFMA edusti tuottajia, joiden tuotanto muodostaa pääosan yhteisön koko tuotannosta. Valitukseen sisältynyt näyttö tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi oikeuttamaan menettelyn aloittamisen.
- (3) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta virallisesti valituksen tehneille yhteisön tuottajille, niille vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille, tavarantoimittajille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, asianomaisille järjestöille ja viejämaiden edustajille sekä EY—Liettua- ja EY—Puola-assosiaationeuvostoille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi alloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (4) Komissio lähetti kyselylomakkeen kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan. Vastaus saatiin kymmeneltä valituksen tehneeltä yhteisön tuottajalta, viideltä vientiä harjoittavalta tuottajalta, yhdeltä viejältä, yhdeltä tuojien järjestöltä ja seitsemältä yhteisön tuojalta (joista kolme on etuyhteydessä viejiin).
- (5) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, vahingon ja yhteisön edun alustavan määrittämisen kannalta tarpeellisia pitämänsä tiedot ja teki tarkastuskäyntejä seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) Valituksen tehneet yhteisön tuottajat

1. BASF AG, Limburgerhof, Saksa
2. Fertiberia SA, Madrid, Espanja
3. Grande Paroisse SA, Pariisi, Ranska
4. Hydro Agri France, Nanterre, Ranska
5. Hydro Agri UK Ltd, Immingham, Yhdistynyt kuningaskunta
6. Hydro Agri Sluiskil BV, Sluiskil, Alankomaat
7. Kemira Ince Ltd, Chester, Yhdistynyt kuningaskunta
8. Kemira SA, Wavre, Belgia
9. Sefanitro SA, Barakaldo, Espanja
10. Terra Nitrogen (UK) Ltd, Stockton on Tees, Yhdistynyt kuningaskunta

b) Asianomaisten maiden viejät / vientiä harjoittavat tuottajat

1. JSC Achema, Jonava, Liettua
2. Anwil SA, Wloclawek, Puola
3. CIECH SA, Varsova, Puola
4. Zaklady Azotowe Pulawy SA, Pulawy, Puola

c) Tuojat

a) Vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevat

1. Litfert SARL, St Malo, Ranska
2. Scandinavian Chemicals and Fertilisers AB, Malmö, Ruotsi
3. Daltrade Ltd, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta

b) Vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteyttä vailla olevat

1. Helm Düngemittel GmbH, Hampuri, Saksa
2. UNCAA, Pariisi, Ranska

- (6) Polkumyynti- ja vahinkotutkimus käsitti 1 päivän huhtikuuta 1998 ja 30 päivän syyskuuta 1999 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Tämä ajanjakso on yli vuoden pituinen, jotta se kattaa kaksi viljelykautta, minkä avulla saadaan edustavampi käsitys markkinoista, ja jotta voidaan ottaa huomioon vuonna 1998 tapahtuneen paljoustullin, jolla vahvistettiin Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa vuonna 1995 käyttöön otettuja polkumyöntitoimenpiteitä, käyttöön oton jälkeen markkinoilla mahdollisesti tapahtuneet muutokset. Vahingon arvioinnin kannalta merkityksellisten suuntausten tarkastelu kattoi ajanjakson vuodesta 1995 tutkimusajanjakson loppuun.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 128, 30.4.1998, s. 18.

⁽³⁾ EYVL C 311, 29.10.1999, s. 3.

B TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKAL-TAINEN TUOTE

1 Tarkasteltavana oleva tuote

- (7) Tarkasteltavana oleva tuote on ammoniumnitraatti, joka on yleisesti maataloudessa käytetty kiinteä typpilannoite. Sitä valmistetaan ammoniakista ja typpihaposta, ja sen typpipitoisuus on yli 28 painoprosenttia. Yhteisöön tuotavaa tuotetta myydään yleensä 50 ja 500 kilogramman säkeissä. Tarkasteltavana oleva tuote kuuluu CN-koodeihin 3102 30 90 (ammoniumnitraatti muuna kuin vesiliuksena) ja 3102 40 90 (ammoniumnitraatti sekoitettuna kalsiumkarbonaatin tai muiden sellaisten epäorgaanisten aineiden kanssa, jotka eivät ole lannoitteita, typpipitoisuus suurempi kuin 28 painoprosenttia).

2 Samankaltainen tuote

- (8) Ammoniumnitraatti on täysin hyödyketuote ja sen kemialliset ominaisuudet ovat vertailukelpoisia alkuperämaasta riippumatta. Ammoniumnitraattia on kahta eri lajia: rakeista ja mikrorakeista. Rakeisen ammoniumnitraatin rakeiden läpimitta on suurempi, mistä syystä sen levitysominaisuudet ovat paremmat. Tutkimuksesta ilmeni, että tuonti koostuu kokonaisuudessaan mikrorakeisesta ammoniumnitraatista ja että suurin osa yhteisön tuotannonalan tuottamasta ammoniumnitraatista on puolestaan rakeista. Koska rakeisella ja mikrorakeisella ammoniumnitraatilla on kuitenkin samat kemialliset ominaisuudet ja käyttötarkoitus ja koska käyttäjät pitävät niitä toisensa korvaavina, niitä pidetään saman tuotteen kahtena eri lajina.

Tästä syystä yhteisössä tuotettavan tuotteen todettiin olevan samankaltainen asianomaisista maista tuotavaan tuotteeseen nähden asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä 'perusasetus', 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Lisäksi asianomaisista maista yhteisöön vietävää tuotetta ja Puolan ja Liettuan markkinoilla valmistettuja ja myytyjä tuotteita pidetään samankaltaisina.

C POLKUMYYNTI

1 Liettua

a) Normaaliarvo

- (9) Ainoastaan yksi liettualainen ammoniumnitraatin tuottaja toimi yhteistyössä tutkimuksessa. Se myi pelkästään yhdenlajista eli mikrorakeista ammoniumnitraattia. Kotimarkkinamyynni oli tutkimusajanjaksona edustavaa, koska sen osuus oli yli 5 prosenttia vientimyyntistä (perusasetuksen 2 artiklan 2 kohta).
- (10) Yli 20 prosenttia tarkastelevana olevan tuotteen kotimarkkinamyynnistä tapahtui hinnoin, jotka alittivat (kiinteät ja muuttuvat) yksikkövalmistuskustannukset, joihin on lisätty myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset. Tällaisen tappiollisen kotimarkkinamyynnin ei katsottu perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti tapahtu-

neen tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tästä syystä normaaliarvo määritettiin koko myynnin sellaisten painotettujen keskimääräisten hintojen perusteella, jotka eivät olleet tappiollisia, koska tällaisen myynnin osuus oli yli 10 prosenttia kotimarkkinamyynnistä.

b) Vientihinta

- (11) Vientihinta määritettiin yhteisön riippumattomille asiakkaille suuntautuneen myynnin osalta perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti yhteisöön vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella. Etuyhteydessä olevan tuojan kautta tapahtuneessa myynnissä vientihinta muodostettiin riippumattomilta asiakkailta veloitetujen jälleenmyyntihintojen perusteella. Oikaisuja tehtiin kyseisten tuojien maahantuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikkien kustannusten huomioonottamiseksi sekä tarkasteltavana olevan tuotteen riippumattomien tuojien tutkimuksen mukaan saaman voittomarginaalin huomioonottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

c) Vertailu

- (12) Normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin vapaasti tehtaalla -tasolla. Tätä varten kuljetus-, vakuutus-, lastaus- ja liitännäiskustannusten eroja oikaistiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

d) Polkumyyntimarginaali

- (13) Asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja painotettua keskimääräistä vientihintaa keskenään. Vertailusta ilmeni, että yritys ei ollut vienyt ammoniumnitraattia polkumyyntillä tutkimusajanjakson aikana. Tästä syystä alustava polkumyyntimarginaali on 0,0 prosenttia.

Koska ainoa yhteistyössä toiminut liettualainen tuottaja vastasi tarkasteltavan tuotteen koko viennistä Liettuasta yhteisöön, tälle yritykselle alustavasti määritettyä polkumyyntimarginaalia sovelletaan koko maahan.

2 Puola

a) Yhteistyö

- (14) Komissio lähetti kyselylomakkeen valituksessa mainituille viidelle yritykselle (yhdele viejälle ja neljälle vientiä harjoittavalle tuottajalle). Yksi viejä ja kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa vastasivat asetetussa määräajassa. Kolmas vientiä harjoittava tuottaja kieltäytyi yhteistyöstä ja neljäs ei vastannut kyselyyn. Eurostatin tuontia koskevien tilastotietojen perusteella kuitenkin todettiin, että yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osuus oli yli 90 prosenttia Puolasta peräisin olevasta kokonaistuonnista.

- b) *Normaaliarvo*
- (15) Molemmat yhteistyössä toimineet tuottajat myivät ainoastaan yhdenlajista eli mikrorakeista ammoniumnitraattia. Molempien yritysten kotimarkkinamyynni oli tutkimusajanjaksona edustavaa, koska niiden kunkin osuus oli yli 5 prosenttia vientimyynnistä (perusasetuksen 2 artiklan 2 kohta).
- (16) Yli 20 prosenttia tarkastelevana olevan tuotteen kotimarkkinamyynnistä tapahtui kahden tuottajan toimesta hinnoin, jotka alittivat (kiinteät ja muuttuvat) yksikkövalmistuskustannukset, joihin on lisätty myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset. Tällaisen tappiollisen kotimarkkinamyynnin ei katsottu perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tästä syystä normaaliarvo määritettiin molempien tuottajien osalta koko myynnin sellaisten painotettujen keskimääräisten hintojen perusteella, jotka eivät olleet tappiollisia, koska tällaisen myynnin osuus oli yli 10 prosenttia kotimarkkinamyynnistä.

c) *Vientihinta*

- (17) Yksi puolalainen tuottaja myi ammoniumnitraattia yhteisöön vietäväksi kahta myyntikanavaa käyttäen:
- suoraan yhteisön riippumattomille tuojille, ja
 - epäsuoraan Puolaan sijoittautuneen viejän välityksellä.
- Vientihinta määritettiin suoran ja epäsuoran viennin osalta Puolasta yhteisöön vietäväksi myydyistä tuotteista tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.
- (18) Toinen puolalainen tuottaja myi ammoniumnitraattia ainoastaan yhteisön riippumattomille tuojille. Siksi vientihinta määritettiin tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

d) *Vertailu*

- (19) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin vapaasti tehtaalla-tasolla. Tätä varten palkkio-, kuljetus-, vakuutus-, lastaus- ja liitännäiskustannusten eroja oikaistiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

e) *Polkumyynnimarginaali*

- (20) Kummankin asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan polkumyynnimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja painotettua keskimääräistä vientihintaa keskenään.

Kahdelle yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle väliaikaisesti määritetyt painotetut keskimääräiset polkumyynnimarginaalit ilmaistuna prosentteina cif-hinnasta yhteisön rajalla ovat seuraavat:

- Anwil SA: 32,9 prosenttia,
- Zakłady Azotowe Pulawy SA: 25,4 prosenttia.

Niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka eivät vastanneet komission kyselyyn tai eivät muuten ilmoitautuneet, polkumyynni määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Koska ainakin yksi vientiä harjoittava tuottaja ei toiminut yhteistyössä, jäännöspolkumyynnimarginaali laskettiin yhden puolalaisen vientiä harjoittavan tuottajan edustaville liiketoimille määritetyn korkeimman polkumyynnimarginaalin perusteella. Tarkoituksena oli välttää yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen ja toimenpiteiden kiertäminen.

Puolaan sovellettava jäännösmarginaali ilmaistuna prosentteina cif-hinnasta yhteisön rajalla on 43,4 prosenttia.

3 Ukraina

a) *Yhteistyö*

- (21) Komissio lähetti kyselylomakkeen valituksessa mainituille viidelle yritykselle. Kaksi niistä vastasi kyselyyn määräajassa ilmoittaen, että ne eivät olleet vieneet tarkasteltavana olevaa tuotetta lainkaan yhteisöön tutkimusajanjakson aikana. Yksi vastasi määräajan umpeutumisen jälkeen, mistä syystä sille ilmoitettiin, että sitä kohdeltaisiin yhteistyöhön osallistumattomana osapuolena. Kahdelta muulta yritykseltä ei saatu vastausta.

b) *Vertailumaa*

- (22) Ukrainan osalta normaaliarvo oli määriteltävä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, sovellettavan hinnan tai laskennallisen arvon perusteella. Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa sopivaksi vertailumaaksi ehdotettiin Puolaa.

Asianomaiset osapuolet eivät esittäneet huomautuksia. Tutkimuksesta ilmeni, että:

- tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinat olivat Puolassa huomattavat, mistä syystä niitä pidetään edustavina Ukrainasta peräisin olevan ammoniumnitraatin yhteisöön suuntautuvaan vientiin verrattuna,
- markkinoilla toimi vähintään kaksi huomattavan kokoista (yhteistyössä toiminutta) kotimaista tuottajaa,
- ammoniumnitraattia tuotiin Puolaan huomattavia määriä kolmansista maista,
- yhteistyössä toimineiden yritysten antamat kirjanpito tiedot olivat luotettavia.

Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli alustavasti, että Puola olisi kohtuullinen valinta kolmanneksi maaksi, joka on markkinatalousmaa, perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti.

c) *Normaaliarvo*

- (23) Normaaliarvo määritettiin kahdelle yhteistyössä toimineelle puolalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritetyn painotetun keskimääräisen normaaliarvon perusteella. Normaaliarvon määrittäminen kuvataan edellä johdanto-osan 15 ja 16 kappaleessa.

d) *Vientihinta*

- (24) Koska viejien tietoja ei ollut käytettävissä, alustavat päätelmät tehtiin käytettävissä olevien tietojen perusteella; tässä tapauksessa käytettiin Eurostatin tilastotietoja ja valituksessa mainittuja merikuljetuskustannuksia koskevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

e) *Vertailu*

- (25) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin vapaasti laivassa (viejämäan rajalla) -tasolla. Tätä varten tehtiin oikaisut kuljetus-, vakuutus-, lastaus- ja liitännäiskustannusten erojen huomioonottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

f) *Polkumyymtimarginaali*

- (26) Polkumyymtimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja painotettua keskimääräistä vientihintaa keskenään. Ukrainaan sovellettava alustava koko maata koskeva polkumyymtimarginaali prosentteina cif-hinnasta yhteisön rajalla ilmaistuna on 67,4 prosenttia.

D VAHINKO

- (27) Yhteisön tuotannonalan kokonaistilanne parani vuosina 1995 ja 1996, mutta tämän jälkeen se alkoi heiketä voimakkaasti. Kehitystä tarkasteltaessa olisi otettava huomioon Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa sovellettavien polkumyymntitoimenpiteiden vaikutukset; kyseiset polkumyymntitoimenpiteet (vähimmäistuontihinta) otettiin käyttöön elokuussa 1995, ja niitä vahvistettiin maaliskuussa 1998 26,3 ecua tonnilla suuruisella paljoustullilla.

1 Yhteisön tuotannonalan määritelmä

- (28) Yhdestätoista valituksen tehneestä yhteisön tuottajasta kahta pidettiin yhteistyöhön osallistumattomana, koska niiden antamat tiedot olivat riittämättömät. Tästä syystä näitä tuottajia ei pidetty yhteisön tuotannonalana kuuluvina. Koska yhdeksän yhteistyössä toimineen yhteisön tuottajan osuus oli yli 85 prosenttia ammoniumnitraatin tuotannosta yhteisössä, ne muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua yhteisön tuotannonalan.

2 Yhteisön kulutus

- (29) Todettavissa oleva yhteisön kulutus määritettiin yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymien määrien, valituksessa mainittujen muiden yhteisön tuottajien yhteisön markkinoilla myymien määrien, yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien antamien tietojen ja Eurostatin tuontimääriä koskevien tilastotietojen perusteella.

Näiden tietojen perusteella yhteisön kulutus väheni 16,7 prosenttia vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana ja vielä voimakkaammin vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kulutus väheni voimakkaasti myös vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, mutta tässä yhteydessä on huomioitava se, että tutkimusajanjaksoa koskevat tiedot esitetään vuosittain, kun taas ammoniumnitraatin markkinoille on ominaista selvä kausivaihtelu.

3 Asianomaisista maista tapahtunut tuonti (1)a) *Tarkasteltavana olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi*

- (30) Ensiksi tarkasteltiin, olisiko kaikista asianomaisista maista tuleva tuonti arvioitava kumulatiivisesti perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Ottaen huomioon edellä esitetyt Liettuasta peräisin olevan tuonnin polkumyymntiä koskevat päätelmät kyseistä tuontia ei otettu huomioon asianomaisista maista tulevana tuontina vahinkoa ja syy-yhteyttä arvioitaessa, mutta se arvioitiin kolmansista maista tulevan tuonnin yhteydessä. Puolan ja Ukrainan osalta todetut polkumyymntimarginaalit ovat yli vähimmäistason, tuontimäärät eivät ole vähäpätöisiä, ja kumulatiivista arviointia pidettiin asianmukaisena ottaen huomioon sekä tuotujen tuotteiden kesken että tuotujen tuotteiden ja samankaltaisen yhteisön tuotteen välillä vallitsevat samanlaiset kilpailuolosuhteet. Tämä käy ilmi siitä, että tuontimäärät olivat huomattavia ja niiden markkinaosuudet kasvoivat tasaisesti vuodesta 1995 alkaen. Lisäksi niiden hinnat alenivat huomattavasti vuodesta 1996 alkaen. Kaikki vientiä harjoittavat tuottajat myös alittivat yhteisön tuotannonalan myyntihinnat samoja tai samankaltaisia kaupan kanavia käyttäessään. Näistä syistä päätellään alustavasti, että Puolasta ja Ukrainasta peräisin olevaa tuontia olisi arvioitava kumulatiivisesti.

b) *Polkumyymntillä tapahtuneen tuonnin määrä ja markkinaosuus (2)*

- (31) Asianomaisista kahdesta maasta peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontimäärät kasvoivat vuosina 1995 ja 1996. Vuonna 1997 tuonti palautui vuoden 1995 tasolle. Tämän jälkeen se kasvoi jälleen voimakkaasti. Tutkimusajanjaksona se oli 176,5 prosenttia suurempi kuin vuonna 1995, kun taas yhteisön kulutus väheni 16,7 prosenttia samana aikana. Asianomaisista kahdesta maasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi 2,6 prosentista vuonna 1995 3,1 prosenttiin vuonna 1996, jonka jälkeen se vuonna 1997 supistui vuoden 1995 tasolle ja myöhemmin tutkimusajanjaksona kasvoi jälleen voimakkaasti 8,7 prosenttiin. Vuoteen 1995 verrattuna kasvua oli 235 prosenttia.

(1) Koska joissakin asianomaisista maista on vain yksi vientiä harjoittava tuottaja, tässä asetuksessa esitettävät kyseisiin tuottajiin liittyvät luvut indeksoidaan tai annetaan summittaisina luottamuksellisuussyistä.

(2) Määrien ja markkinaosuuksien kehityssuuntausten arvioinnissa ja vastaavien tietojen vertailussa käytettiin yksinomaan Eurostatin tilastotietoja.

c) *Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat*i) Hintojen kehitys ⁽¹⁾

- (32) Asianomaisista kahdesta maasta peräisin olevan tuonnin painotetut keskimääräiset hinnat alenivat 23,9 prosenttia vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tarkemmin sanottuna hinnat olivat korkeimmillaan vuonna 1996, mutta ne alenivat huomattavasti eli 31,4 prosenttia koko kyseisen ajanjakson jälkeisen ajan.

ii) Hintojen alittavuus

- (33) Tarkasteltiin, alittivatko asianomaisten maiden vientiä harjoittavat tuottajat yhteisön tuotannonalan hintoja tutkimusajanjakson aikana. Vientiä harjoittavien tuottajien cif-hinnat oikaistiin tässä arvioinnissa asianmukaisesti Ex Quay (laiturilla) yhteisön rajalla tullattuna (DEQ)-tasolle ja niitä vertailtiin samassa kaupan portaassa yhteisön tuottajan vapaasti tehtaalla -hintaan; molemmat hinnat määriteltiin säkkituotteille. Tämä sen vuoksi, että tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotiin aina säkitettyinä, kun taas yhteisön tuotannonala myi tuotteita sekä säkitettyinä että irtotavarana. Näin ollen oikaisuja tehtiin tarpeen mukaan.

Tutkimuksesta ilmeni lisäksi, että rakeiset tuotteet myytiin keskimäärin korkeammalla hinnalla kuin mikrorakeiset tuotteet muun muassa niiden erilaisten levitysominaisuuksien vuoksi. Tästä syystä hinnan alittavuutta koskevia laskelmia oikaistiin 5,8 eurolla tonnilta. Tämä määrä on yhteisön tuotannonalan tutkimusajanjaksona myymän rakeisen ja mikrorakeisen ammoniumnitraatin välinen keskimääräinen hintaero.

Todetun hinnan alittavuuden tason arvioimiseksi olisi huomattava, että yhteisön tuotannonalan hintojen todettiin laskeneen tutkimusajanjakson aikana, kuten jäljempänä johdanto-osan 36 kappaleessa todetaan.

Tämän perusteella maittain todetun hinnan alittavuuden marginaalit ilmaistuina prosentteina yhteisön tuottajien hinnoista ovat seuraavat:

Maa	Hintojen alittavuus
Puola	2,1 %
Ukraina	12,5 %

4 Yhteisön tuotannonalan tilanne

a) *Tuotanto*

- (34) Yhteisön tuotannonalan tuotanto supistui 3 915 000 tonnista 3 730 000 tonniin eli 4,7 prosenttia vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tuotanto kasvoi huomattavasti vuosina 1995 ja 1996. Tämän

jälkeen se supistui 20,9 prosenttia vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

b) *Kapasiteetti ja sen käyttöaste*

- (35) Olisi huomattava, että kapasiteetin ja sen käyttöasteen ei todettu olevan tällaisen tuotannon mielekkäitä osoittimia, koska näiden osoittimien kehitykseen, vaikutti se, että myös muita tuotteita tuotetaan samoilla tuotantolaitteilla. Ammoniakiksi jalostetusta maakaasusta voidaan valmistaa useita eri tuotteita samoja tuotantolinjoja käyttämällä. Yhteisön tuotannonalan kokonaistuotantokapasiteetti oli vuotta 1996 lukuun ottamatta suurin piirtein vakaa tarkasteltavana olevana ajanjaksona. Kapasiteetin käyttöaste parani 46 prosentista vuonna 1995 56 prosenttiin vuonna 1996, mutta myöhemmin tutkimusajanjaksona se heikkeni hieman alle vuoden 1995 tason.

c) *Yhteisön tuotannonalan myynti*

- (36) Yhteisön tuotannonalan myyntimäärät supistuivat 3 790 000 tonnista vuonna 1995 3 396 000 tonniin tutkimusajanjaksona eli 10,4 prosenttia. Olisi huomattava, että myyntimäärät vähenivät 19,9 prosenttia vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

d) *Markkinaosuus*

- (37) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus oli vakaa vuosina 1995—1997, jonka jälkeen se kasvoi. Se oli tutkimusajanjaksona 71,9 prosenttia, kun se vuonna 1995 oli 66,8 prosenttia. Vaikka kokonaiskulutus väheni vuodesta 1996 alkaen, yhteisön tuotannonala ja etenkin asianomaiset maat pystyivät kasvattamaan markkinaosuuksiaan. Tämä kehitys tapahtui aikana, jona polkumyynnitoimenpiteet otettiin käyttöön Venäjältä peräisin olevassa tuonnissa.

e) *Yhteisön tuotannonalan hinnat*

- (38) Yhteisön tuotannonalan keskimääräinen nettomyyntihinta aleni 120,5 ecusta tonnilta vuonna 1995 99,3 ecuun tonnilta tutkimusajanjaksona eli 17,6 prosenttia. Hintojen aleneminen oli erityisen merkittävä vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, jolloin ne laskivat tasaisesti 25,4 prosenttia.

f) *Kannattavuus*

- (39) Yhteisön tuotannonalan painotettu keskimääräinen kannattavuus heikkeni 9,6 prosentista – 12,4 prosenttiin eli 22 prosenttiyksikköä vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Hintakehitystä seuraten kannattavuus oli korkeimmillaan vuonna 1996 ja heikkeni tasaisesti 31 prosenttiyksikköä kyseisen vuoden ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

g) *Työllisyys*

- (40) Yhteisön tuotannonalan työllisyys, joka parani vuosina 1995 ja 1996, heikkeni tämän jälkeen 1 986 työntekijästä tutkimusajanjakson 1 693 työntekijään eli 14,8 prosenttia.

⁽¹⁾ Hintojen kehityssuuntausten arvioinnissa ja vastaavien tietojen vertailussa käytettiin yksinomaan Eurostatin tilastotietoja, kun taas tutkimusajankauden valliin hintojen alittavuutta ja vahinkomarginaaleja määritettäessä käytettiin vientiä harjoittavien tuottajien antamia tietoja silloin, kun niitä oli saatavilla.

h) *Investoinnit*

- (41) Yhteisön tuotannonala lisäsi investointejaan vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Näihin investointeihin sisältyvät investoinnit varsinaista ammoniumnitraatin tuotantoa edeltäviin tuotantovaiheisiin, joten ne eivät liity välittömästi tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Merkittävimmät investoinnit vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana kohdistuivat typpihapon tuotantolaitoksiin; typpihappo on ammoniumnitraatin raaka-aine, mutta sitä voidaan käyttää myös muihin tarkoituksiin kuten virtsa-aineen (urean) ja ammoniumnitraatin liuosseosten (UAN-liuosseosten) tuotantoon.

5 Vahinkoa koskevat päätelmät

- (42) Yhteisön tuotannonalan tilanteen on todettu heikentyneen tarkasteltavana olevan ajanjakson aikana. Vaikka Venäjältä peräisin olevaan ammoniumnitraattiin sovellettavat polkumyymntitoimenpiteet vähensivät kyseistä tuontia huomattavasti vuoden 1996 jälkeen, mikä aluksi paransi yhteisön tuotannonalan kokonaistilannetta, kyseinen tuotannonala ei kuitenkaan myöhemmin pystynyt täysin hyötymään tästä kehityksestä. Vaikka se kykeni ottamaan haltuunsa karkeasti arvioiden puolet Venäjän vuodesta 1997 lähtien menettämästä markkinaosuudesta, asianomaiset maat ottivat haltuunsa toisen puoliskon. Lisäksi, kun yhteisön tuotannonalan myynti väheni 19,9 prosenttia vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, asianomaisista maista peräisin oleva tuonti lisääntyi 111 prosenttia samana aikana. Tutkimuksesta ilmeni myös, että tuonnin hinnat alittivat tutkimusajanjaksona yhteisön tuotannonalan hinnat.

Hintojen kehityksen osalta todettakoon, että yhteisön tuotannonala kykeni korottamaan keskimääräisiä hintojaan vuosina 1995 ja 1996. Sen myyntihinnat kuitenkin alenivat huomattavasti tämän jälkeen. Tällä oli huomattava kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan kannattavuuteen, joka heikkeni merkittävästi vuodesta 1996 alkaen; kannattavuus oli - 12,4 prosenttia tutkimusajanjaksona.

Yhteisön tuotannonalan tilanteen todettiin näin ollen heikentyneen niin paljon, että alustavasti on pääteltävä, että yhteisön tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa tutkimusajanjakson aikana.

F SYY-YHTEYS

1 Johdanto

- (43) Tehdäkseen päätelmänsä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisestä syy-yhteydestä komissio tarkasteli perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti kaikkien tiedossa olevien tekijöiden vaikutusta ja niistä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneita seurauksia. Tällä

arvioinnilla varmistettiin, että muiden tekijöiden kuin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa vahinkoa ei pidetty kyseisestä tuonnista johtuvana.

2 Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset

- (44) Ammoniumnitraatti on hyödyketuote, ja tuodun tuotteen ja yhteisössä tuotetun tuotteen teknisissä, fyysisissä ja kemiallisissa ominaisuuksissa ja käyttötarkoituksissa ei ole huomattavia eroja. Tästä syystä yhteisössä tuotettava ammoniumnitraatti ja asianomaisista maista tuotava ammoniumnitraatti kilpailevat suoraan keskenään pääasiassa hinnan perusteella avoimilla ja erittäin hintavaihteluille alttiilla markkinoilla.
- (45) Vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana asianomaisista maista tuleva tuonti lisääntyi huomattavasti määrällisesti (175 prosenttia) ja markkinaosuudella mitattuna (2,6 prosentista 8,7 prosenttiin) ja se alitti yhteisön tuotannonalat hinnat sekä laski niitä. Samaan aikaan yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni vuodesta 1996 alkaen sen myynnin vähentyessä, hintojen alentuessa ja kannattavuuden heiketessä.

Neuvosto otti käyttöön elokuussa 1995 Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontiin sovellettavat lopulliset toimenpiteet (muuttuvaan tulliin perustuva vähimmäistuontihinta). Toimenpiteiden mahdollista absorptiota koskevan tutkimuksen johdosta muuttuva tulli korvattiin maaliskuussa 1998 paljoustullilla, jonka suuruus on 26,3 ecua tonnilta. Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuva tuonti esti yhteisön tuotannonalaa hyötymästä Venäjältä tulevan tuonnin osalta käyttöön otetuista polkumyymntitoimenpiteistä. Asianomaiset maat ottivat haltuunsa määrällisesti yli puolet aikaisemmin Venäjän hallussa olleesta markkinaosuudesta, kun taas yhteisön tuotannonala kasvatti markkinaosuuttaan vain vähän ja sen myynti väheni absoluuttisesti mitattuna. Lisäksi polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin markkinaosuuden kasvaessa merkittävästi vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan tilanteen suuntaus oli kielteinen etenkin hintojen ja tuottavuuden osalta.

Asianomaisista maista peräisin olevan alhaisin hinnoin tapahtuvan tuonnin aiheuttamassa kilpailupaineessa yhteisön tuotannonalalla oli mahdollisuus joko ylläpitää hintansa, mihin sisältyi markkinaosuuden menettämisen vaara, tai seurata polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin alhaisia hintoja. Molemmilla vaihtoehdoilla olisi ollut kielteinen vaikutus kannattavuuteen. Yhteisön tuotannonala alensi myyntihintojaan huomattavasti vuodesta 1997 alkaen. Tällä oli kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan kannattavuuteen, joka muuttui negatiiviseksi vuonna 1998. Tämä osoittaa selvästi markkinoiden alttiuden hintavaikutuksille ja asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien soveltamien hintojen merkittävän vaikutuksen.

3 Muiden tekijöiden vaikutus

a) Tuonti kolmansista maista

- (46) Koska Liettuasta peräisin olevan tuonnin polkumyyntimarginaalin todettiin olevan vähimmäistasoa, kyseistä tuontia pidettiin "kolmansista maista tulevana tuontina".

Kolmansista maista tulevan ammoniumnitraatin tuonnin määrät supistuivat noin 1 636 000 tonnista vuonna 1995 noin 720 000 tonniin tutkimusajanjaksona eli 56 prosenttia. Tämän maaryhmän merkittävimmät maat olivat tutkimusajanjakson aikana Venäjä, Liettua, Bulgaria ja Egypti. Kolmansista maista tulevan tuonnin markkinaosuus pieneni 28,8 prosentista vuonna 1995 15,2 prosenttiin tutkimusajanjaksona eli 13,6 prosenttiyksikköä. Tämä supistuminen johtui pitkälti Venäjältä peräisin olevan tuonnin vähenemisestä, vaikka Liettuasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuuden suuntaus oli päinvastainen; se kasvoi 3,2 prosentista vuonna 1995 5,4 prosenttiin vuonna 1997 ja supistui myöhemmin 4,5 prosenttiin tutkimusajanjaksona.

Koska kolmansista maista peräisin oleva kokonaistuonti väheni määrällisesti ja markkinaosuudella mitattuna, kyseisen tuonnin ei voida katsoa vaikuttaneen merkittäväällä tavalla yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon, vaikkei voidakaan sulkea pois sitä, että yksittäisistä maista tuleva tuonti vaikutti osaltaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

b) Todettavissa olevan kulutuksen väheneminen

- (47) Kysynnän kehityksen osalta todettakoon, että ammoniumnitraatin todettavissa oleva kulutus väheni 950 000 tonnia eli 16,7 prosenttia vuoden 1995 ja (vuositasolla ilmaistun) tutkimusajanjakson aikana.

Supistuminen oli erittäin voimakasta vuoden 1998 ja vuositasolla ilmaistun tutkimusajanjakson aikana. Kuten edellä todetaan, ammoniumnitraatin markkinoille on ominaista selvä kausivaihtelu. Suurin osa myynnistä tapahtuu kunkin vuoden lokakuun ja maaliskuun välisenä aikana (runsaan kysynnän kausi), kun taas muuna aikana vuodesta kysyntä on melko vähäistä (vähäisen kysynnän kausi). Koska 18 kuukauden pituiseen tutkimusajanjaksoon sisältyy kaksi vähäisen kysynnän kautta ja ainoastaan yksi runsaan kysynnän kausi, vuositasolla ilmaistu todettavissa oleva kulutus olisi todelliseen tilanteeseen nähden liian vähäistä.

Lisäksi ei voida sulkea pois sitä, että kysynnän heikkeneminen (vaikka se tilastollisesti onkin korostettu tutkimusajanjakson aikana) johtuu eri tyyppilannoitteiden keskinäisestä, korvattavuudesta johtuvista vaikutuksista. Hiljattain käsiteltävänä olleessa UAN-liuosseoksia koskevassa tapauksessa todettiin, että kyseisten liuosseosten

todettavissa oleva kulutus on kasvanut viime vuosina (ks. komission asetus (EY) N:o 617/2000⁽¹⁾). Tämä suuntaus jatkui vuoden 1999 toisella puoliskolla.

Vaikka kysynnän heikkeneminen varmasti vaikutti kilpailun lisääntymiseen ja pani tiettyssä määrin liikkeelle hintojen alenemisen, millä puolestaan oli vaikutusta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, yhteisön tuotannonala ei kuitenkaan ennakoanut kysynnän heikkenemistä vaan on vasta parhaillaan mukautumassa siihen, mikä ilmenee äskettäin julkistetuina eri tuotantolaitosten sulkemisilmoituksina. Jos polkumyyntillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamaa hintapainetta ei olisi esiintynyt, yhteisön tuotannonalan hintojen aleneminen ja kannattavuuden heikkeneminen olisi ollut huomattavasti vähäisempää.

c) Muut tekijät

- (48) Tarkasteltiin myös, saattoivatko muut kuin edellä mainitut tekijät osaltaan aiheuttaa yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa.

Tarjonnan kehittymisen osalta väitettiin, että tyyppilannoitteiden liikkakapasiteetti on maailmanlaajuisista, mikä alensi niiden hintoja ja aiheutti vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Yhteisön tuotannonala ei kuitenkaan lisännyt kapasiteettiaan tutkimusajanjaksona, joten se ei osaltaan myötävaikuttanut maailmanlaajuisen liikkakapasiteetin kasvamiseen. Maailmanlaajuinen liikkakapasiteetti saattaa hyvinkin olla syy, miksi asianomaiset maat veivät tuotetta yhteisöön, mutta tämä ei anna oikeutusta vahingolliseen polkumyyntiin.

Yhteisön tuotannonalan yksikkötuotantokustannukset olivat melko vakaat vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, mistä syystä ne eivät vaikuttaneet kannattavuuteen.

Yhteisön tuotannonalan teknisen kehityksen ja tuottavuuden suhteen todettiin, että yhteisön tuotannonala investoi huomattavasti säilyttääkseen kilpailukykyänsä.

4 Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (49) Edellä esitetyn perusteella päätellään alustavasti, että vaikka todettavissa olevan kulutuksen väheneminen tai tietyistä kolmansista maista tuleva tuonti varmasti vaikutti yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon erityisesti sen tuotannon ja myyntimäärien vähenemisen osalta, polkumyyntillä tapahtunut tuonti on edelleen merkittävä tekijä erityisesti yhteisön tuotannonalan hinta- ja tuottokehityksen kannalta. Hinnat alenivat, tarkasteltavana oleva tuonti alitti yhteisön hinnat ja asianomaisista maista peräisin oleva polkumyyntillä tapahtunut tuonti sai huomattavan markkinaosuuden samanaikaisesti, kun yhteisön tuotannonalan myynti väheni, sen myyntihinnat alenivat ja kannattavuus heikkeni, mistä syystä on pääteltävä alustavasti, että asianomaisista maista peräisin oleva polkumyyntillä tapahtunut tuonti oli synyn yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon. Näin ollen voidaan myös päätellä, että muiden tekijöiden kuin polkumyyntillä tapahtuneen tuonnin vaikutus ei ollut riittävän suuri poistamaan polkumyyntillä tapahtuneen tuonnin ja siitä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välistä syy-yhteyttä.

(1) EYVL L 75, 24.3.2000, s. 3.

G YHTEISÖN ETU

1 Alustava huomautus

- (50) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tarkasteltiin, olisiko polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto kokonaisuudessaan yhteisön edun vastaista. Yhteisön edun määrittäminen perustui arviointiin kaikista asiaan liittyvistä etunäkökohdista kuten tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön tuotannonalasta, tuojista, kauppiaista ja käyttäjistä; asianomaiset osapuolet toimittivat asian osalta pyydetty tiedot.

Jotta toimenpiteiden käyttöönoton tai siitä luopumisen todennäköistä vaikutusta voitiin arvioida, kaikilta asianomaisilta osapuolilta pyydettiin tietoja. Kyselylomake lähetettiin yhteisön tuotannonalalle, kahdelle muulle yhteisön tuottajalle, 51 tuojalle/kauppiaille, yhdelle tuojien järjestölle ja kahdelle tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjien järjestölle. Viisi tuojaa/kauppiasta (joista yksi on etuyhteydessä eräaseen vientiä harjoittavaan tuottajaan) ja tuojien järjestö vastasivat kyselyyn. Yksikään käyttäjien järjestöistä ei vastannut kyselyyn tai toimittanut muita tietoja.

Tämän perusteella tarkasteltiin — polkumyyntiä, yhteisön tuotannonalan tilannetta ja syy-yhteyttä koskevista päätelmistä huolimatta — oliko olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi päätettävä, ettei olisi yhteisön edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä tässä erityistapauksessa.

2 Yhteisön tuotannonalan etu

- (51) Yhteisön tuotannonala on osoittautunut rakenteellisesti elinkelpoiseksi tuotannonalaksi, joka kykenee mukautumaan muuttuviin markkinaolosuhteisiin. Tämä käy erityisesti ilmi sen tilanteen myönteisestä kehityksestä aikana, jona todellinen kilpailu oli palautunut, kun polkumyyntitoimenpiteet oli otettu käyttöön Venäjältä peräisin olevassa tuonnissa, ja huippuunsa kehitettyyn tuotantokapasiteettiin kohdistuneista tuotannonalan investoinneista. Koska polkumyynnillä tapahtunut tuonti painoi myyntihintoja alaspäin, yhteisön tuotannonala ei täysin hyötynyt erityisesti vuodesta 1996 lähtien Venäjältä peräisin olevaan tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotosta.

Yksi valituksen tehneiden yritysten konserni on jo ilmoittanut suunnitelmistaan lakkauttaa noin miljoonan tonnin nitraattikapasiteetti, jota on tähän saakka käytetty muun muassa ammoniumnitraatin valmistamiseen, mistä syystä työpaikat vähenisivät. Edellä mainitusta rakenteellisesta elinkelpoisuudesta huolimatta ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että jotkut tämän tuotannonalan yritykset vähentäisivät edelleen tarkasteltavana olevan tuotteen valmistustoimintaansa tai jopa lopettaisivat sen kokonaan yhteisössä, jollei vahingollisen, polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä toteuteta.

Tämä päätelmä on oikeutettu ottaen huomioon polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista aiheutuneiden taloudellisten tappioiden kesto ja laajuus (vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonala teki yhä enemmän tappiota). Ilman toimenpiteitä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hintoja alentava vaikutus tekisi vastaisuudessaakin tyhjiksi yhteisön tuotannonalan kaikki pyrkimykset saavuttaa jälleen tyydyttävä voittomarginaali.

Toisaalta jos taas toimenpiteet otettaisiin käyttöön, kyseinen tuotannonala voisi palauttaa toimintansa ja jatkaa sitä yhteisössä.

3 Tuojiin/kauppiain etu

- (52) Vastaus kyselyyn ja muita tietoja saatiin European Fertilizer Import Associationilta (EFIA) ja neljältä etuyhteydettyä tuojalta, ja kaksi tarkastuskäyntiä toteutettiin. Lisäksi tutkimuksesta ilmeni, että tuojat/kauppiat eivät yleensä käy kauppaa yksinomaan ammoniumnitraatilla vaan prosenttimääräisesti huomattavasti myös muilla lannoitteilla. Näin ollen toimenpiteiden vaikutus niiden koko liiketoimintaan olisi vähäinen. Ei voida kuitenkaan sulkea pois sitä mahdollisuutta, että joillekin tuojille aiheutuisi kielteisiä seurauksia polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotosta.

4 Käyttäjien etu

- (53) Tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjät ovat yhteisön maanviljelijöitä. Typpilannoitteiden kysyntä vaikuttaa olevan melko tasaista, ja maanviljelijät näyttävät ostavan lannoitteensa halvimmasta lähteestä. Tästä syystä maanviljelijät hyötyivät vuoden 1998 ja 1999 viljelykausina ammoniumnitraatin alhaisista hinnoista. Koska käyttäjien järjestö ei kuitenkaan toiminut yhteistyössä, on perusteltua esittää alustavana päätelmänä, että mahdollisilla polkumyyntitoimenpiteillä ei mitään todennäköisimmin ole merkittävää vaikutusta käyttäjiin. Jos polkumyyntitoimenpiteet otetaan käyttöön, maanviljelijöiden ammoniumnitraattikustannukset mitä todennäköisimmin kohoaisivat. Lannoitteiden osuus on kuitenkin vähäinen kokonaistuotantokustannuksista, joten yhteisön maanviljelijöihin mahdollisesti kohdistuvat kielteiset vaikutukset eivät ole merkittävämpiä kuin vahingollisen polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä yhteisön tuotannonalaan kohdistuva myönteinen vaikutus.

5 Kilpailua ja kauppaa vääristävät vaikutukset

- (54) Mahdollisten toimenpiteiden yhteisön kilpailuun kohdistuvien vaikutusten osalta mainittakoon, että eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että tullit johtaisivat kyseessä olevien vientiä harjoittavien tuottajien poistumiseen yhteisön markkinoilta, mikä heikentäisi huomattavasti kilpailua ja nostaisi ammoniumnitraatin hintoja.

Jotkut asianomaisista vientiä harjoittavista tuottajista jatkavat kuitenkin todennäköisesti tuotteidensa myymistä, vaikkakin vahinkoa/polkumyyntiä aiheuttamattomilla hinnoilla, koska niillä todettiin olevan yhä voimakkaampi markkina-asema. Sellaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettavien polkumyynnitullien käyttöönotto, joiden osalta todettiin korkeimmat polkumyynni- ja vahinkomarginaalit, johtaa todennäköisesti niiden myyntimäärien ja markkinaosuuden supistumiseen. Ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että kun hinnat saavuttavat vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistavan tason, kolmansista maista tuleva tuonti myös suuntautuu yhteisön markkinoille. Näin ollen on todennäköistä, että yhteisön tuotannonalalla on edelleen huomattava määrä kilpailijoita markkinoilla, ja kuten edellä todetaan, käyttäjät voivat edelleen valita tarkasteltavana olevan tuotteen eri toimittajien välillä, koska yhteisön tuottajien määrä on suuri ja markkinat ovat avoimet.

Näin ollen polkumyynnitullien käyttöönoton ei katsota rajoittavan kohtuuttomasti käyttäjien valinnanmahdollisuuksia tai heikentävän kilpailua.

6 Yhteisön etua koskevat päätelmät

- (55) Edellä esitetyt syyt huomioon ottaen päätellään alustavasti, ettei ole pakottavia syitä olla ottamatta käyttöön polkumyynnitulleja.

H VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET

1 Vahingon korjaava taso

- (56) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevat päätelmät huomioon ottaen olisi otettava käyttöön väliaikaisia polkumyynnitöimenpiteitä, jotta estettäisiin polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista aiheutuvien lisävahinkojen syntyminen yhteisön tuotannonalalle.

Tullin tason määrittämisessä otettiin huomioon todetut polkumyynnimarginaalit sekä se tullin määrä, joka on tarpeen yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

Vahinkomarginaalit laskettiin, jotta voitiin määrittää polkumyynnin aiheuttaman vahingon poistavan tullin taso. Tarvittava hinnankorotus määritettiin vertaamalla samassa kaupan portaassa painotettua keskimääräistä tuontihintaa yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymän ammoniumnitraatin vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan.

Vahinkoa aiheuttamaton hinta saatiin lisäämällä täysimääräisiin yksikkötuotantokustannuksiin voittomarginaali, joka voidaan kohtuudella saavuttaa, kun vahingollista polkumyyntiä ei esiinny, ja ottaen huomioon hinnan alittavuutta koskevilla laskelmissa määritetty rakeisen ja mikrorakeisen ammoniumnitraatin eron huomioonottamiseksi tehty oikaisu. Kyseisessä määrityksessä käytetty voittomarginaali on 8 prosenttia.

Valituksen tekijä oli huomauttanut, että 10—15 prosentin voittomarginaali olisi asianmukainen. Se väitti, että vuonna 1995 yhteisön tuotannonalan tuottavuus oli ollut 9,6 prosenttia ja vuonna 1996 18,6 prosenttia, ja että oli tarpeen korvata investoinnit pitkällä aikavälillä ja saavuttaa osakkaille riittävä oman pääoman tuotto.

Sen jälkeen, kun valituksen tekijöiden asiasta esittämät huomautukset oli käsitelty, esitettiin alustavana päätelmänä, että 8 prosentin voittomarginaali antaisi yhteisön tuotannonalalle sellaisen kannattavuuden tason, jota se olisi voinut tutkimusajanjaksona kohtuudella odottaa, jos polkumyynnillä tapahtunutta tuontia ei olisi esiintynyt. Tämän osalta vuonna 1995 saadun voiton voidaan katsoa edustavan voittoa, joka on saatu, kun vahingollista polkumyyntiä ei esiinny, koska kyseisenä vuonna yhteisön tuotannonala pystyi hyötymään Venäjältä polkumyynnillä tapahtuvassa ammoniumnitraatin tuonnissa käyttöön otettujen toimenpiteiden vaikutuksesta, vaikkakin markkinat olivat laajenemassa. Vuonna 1996 kannattavuus parani ja kysyntä lisääntyi sitäkin enemmän, minkä ansiosta markkinatilanne oli poikkeuksellisen hyvä ja kaikki taloudelliset toimijat saavuttivat erinomaisia tuloksia. Vastoin vuosien 1995 ja 1996 tilannetta markkinat olivat lamaantuneet tutkimusajanjaksona. Määritettäessä voittoa, joka olisi voitu saavuttaa kohtuudella tutkimusajanjakson aikana, jos vahingollista polkumyyntiä ei olisi esiintynyt, otettiin huomioon paitsi yhteisön tuotannonalan aikaisempi tilanne myös tutkimusajanjakson yleinen markkinatilanne, minkä perusteella päädyttiin pitämään 8:aa prosenttia asianmukaisena vahinkoa aiheuttamattomana voittomarginaalina.

Painotetun keskimääräisen tuontihinnan ja yhteisön tuotannonalan vahinkoa aiheuttamattoman hinnan välinen ero ilmaistiin tämän jälkeen prosentteina koko cif-tuontiarvosta.

2 Väliaikaiset toimenpiteet

- (57) Valituksen tekijä väitti, että oli olemassa merkkejä uusien ammoniumnitraattityyppien kuten ammoniumnitraatin ja muiden tuotteiden seosten ilmestymisestä markkinoille ja että näiden tuotetyyppien ainoana tarkoituksena on kiertää mahdollisia ammoniumnitraattiin sovellettavia polkumyynnitöimenpiteitä. Tulliviranomaisia pyydetään kiinnittämään huomiota tähän seikkaan.

Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että Puolasta ja Ukrainasta peräisin olevassa tuonnissa olisi perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti otettava käyttöön väliaikainen polkumyynnitulli todettujen vahinkomarginaalien tasoisena, koska ne ovat polkumyynnimarginaaleja alhaisempia.

Toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi ja sellaisen hintojen manipuloinnin estämiseksi, jota on todettu tapahtuneen joissakin aikaisemmissa samaa yleistä tuoteluokkaa eli lannoitteita koskevilla menettelyissä, pidetään aiheellisena ottaa käyttöön tullit tonnikohtaisina paljoustulleina.

Yhteistyöhön osallistumattomiin vientiä harjoitaviin tuottajiin sovellettavan jäännöstullin perustana käytettiin yhden yhteistyössä toimineen tuottajan edustavien liiketoimien osalta määritettyjä korkeimpia marginaaleja.

Edellä esitetyn perusteella väliaikaiset tullit ovat seuraavat:

Maa	Polkumyymtimarginaali (%)	Polkumyymtitullin perusta (%)	Tulli (euroa tonnilta)
PUOLA			
Anwil SA	32,9	25,2	23,13
Zaklady Azotowe Pulawy SA	25,4	24,5	22,61
Kaikki muut yritykset	43,4	30,5	26,91
UKRAINA	67,4	43,4	33,25

Ottaen huomioon Liettuaa koskevan tutkimuksen tulokset ja se, että polkumyymtimarginaali on vähimmäistasoa, väliaikaisia toimenpiteitä ei pitäisi ottaa käyttöön kyseisen maan osalta. Komissio kuitenkin jatkaa asian tutkimista ja tarkastelee mahdollisesti esitettäviä lisänäyttöjä tehdäkseen lopullisen päätelmän.

- (58) Sitoumustarjous vastaanotettiin yhdeltä puolalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta. Tarjousta ei kuitenkaan voitu hyväksyä, koska se olisi tarkoittanut merkittävän tuontimäärän vapauttamista väliaikaisten toimenpiteiden soveltamisesta, mistä syystä kyseinen tulli ei olisi ollut riittävä poistamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa.
- (59) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistettavat yksilölliset polkumyymtitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten senhetkistä tilannetta. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa koko maata koskevia tulleja) yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määriteltyjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa — mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset — sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tulleja.
- (60) Kaikki näiden yrityskohtaisten polkumyymtitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esim. yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle ⁽¹⁾ ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä asetusta neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle.

3 Loppusäännös

- (61) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi on vahvistettava määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi huomattava, että kaikki tätä asetusta varten tehdyt päätelmät ovat alustavia ja että niitä voidaan joutua harkitsemaan uudelleen komission mahdollisesti esittämistä lopullisista tulleista päätettäessä,

⁽¹⁾ Euroopan komissio
Kauppapolitiikan pääosasto
Linja C
DM 24 — 8/38
Rue de la Loi / Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli Puolasta ja Ukrainasta peräisin olevan, CN-koodeihin 3102 30 90 ja 3102 40 90 kuuluvan muuna kuin vesiliuoksena olevan ammoniumnitraatin ja ammoniumnitraatin, joka on sekoitettuna kalsiumkarbonaatin tai muiden sellaisten epäorgaanisten aineiden kanssa, jotka eivät ole lannoitteita, ja jonka typpipitoisuus on suurempi kuin 28 painoprosenttia, tuonnissa.

2. Tullin määrä on seuraavien yritysten tuottamille tuotteille jäljempänä esitetty kiinteä euromäärä ammoniumnitraattitonnilta:

Maa	Yritys	Tulli (euroa tonnilta)	Taric-lisäkoodi
Puola			
	Anwil SA ul. Torunska 222, 87-805 Wloclawek Puola	23,13	A174
	Zaklady Azotowe Pulawy SA Al. Tysiaclecia PP13, 24-110 Pulawy Puola	22,61	A175
	Kaikki muut yritykset	26,91	A900
Ukraina	Kaikki yritykset	33,25	

3. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽¹⁾ 145 artiklan mukaisesti, polkumyyntitullia, joka lasketaan edellä vahvistettujen kiinteiden määrien perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden asettamista.

2 artikla

Asianomaiset osapuolet voivat yhden kuukauden kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella tämä päätös tehtiin, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla komission kuulemiksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 384/96 20 artiklan soveltamista.

Asetuksen (EY) N:o 384/96 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti asianomaiset osapuolet voivat yhden kuukauden kuluessa tämän päätöksen voimaantulopäivästä pyytää, että niitä kuullaan yhteisön edun tarkastelun yhteydessä, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää huomautuksia tämän päätöksen soveltamisesta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 40.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1630/2000,
annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,
interventioelinten hallussaan pitämien viljojen myyntiin saattamisen menettelyistä ja edellytyksistä
annetun asetuksen (ETY) N:o 2131/93 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1510/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 39/1999⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussa olevien viljojen myyntiin saattamista koskevat menettelyt ja edellytykset.
- (2) Asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 säädetään, että sisämarkkinoille myyntiin saattamisen yhteydessä tehtävät tarjoukset on vahvistettava viittaamalla vakiolaatuun.
- (3) Vakiolaadun käsite on kumottu neuvoston asetuksella (EY) N:o 1253/1999⁽⁵⁾. Sen vuoksi se olisi korvattava vastaavalla kuvauksella.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2131/93 13 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Yhteisön markkinoille myyntiin saattamisen yhteydessä tarjoukset laaditaan sellaisen viljalaadun perusteella, joka ei interventioon tarjottaessa aiheuta hinnan mukauttamista.

Jos viljan laatu poikkeaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua laadusta, valittua tarjoushintaa mukautetaan soveltamalla asetuksen (ETY) N:o 1766/92 4 ja 5 artiklan mukaisesti vahvistettuja korotuksia tai alennuksia.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 174, 13.7.2000, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EYVL L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1631/2000,**annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,****ananassäilykkeiden tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2077/85 muuttamisesta sekä ananassäilykkeiden tuen määrän ja ananaksentuottajille maksettavan vähimmäishinnan vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2000/2001**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

*1 artikla*ottaa huomioon ananassäilykkeiden tuotantotukijärjestelmän käyttöönotosta 14 päivänä maaliskuuta 1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 525/77 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1699/85 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2077/85 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

1. Asetuksessa (ETY) N:o 525/77 säädettyä tuotantotukijärjestelmää varten 'ananassäilykkeellä' tarkoitetaan kuorittuja ananaksia, joista on poistettu ydin, jotka on lämpökäsitelty, pakattu ilmatiiviisti suljettuihin säilytysastioihin ja säilötty sokeriliemeen ja/tai omaan liemeensä ja jotka kuuluvat CN-koodeihin ex 2008 20 51, ex 2008 20 59, ex 2008 20 71, ex 2008 20 79, ex 2008 20 91 tai ex 2008 20 99, ja

- a) jotka ovat kokonaisia tai paloitetuja ja joiden valutettu nettopaino on vähintään 58 prosenttia säilytysastian nettopainosta; tai
- b) jotka ovat hienoksi hakattuna murskana, jonka valutettu nettopaino on vähintään 73 prosenttia säilytysastian nettopainosta.

2. Tähän tukijärjestelmään sovelletaan asetuksen (EY) N:o 504/97 1 artiklan 2 kohdan o ja p alakohtaa, 3 ja 4 artiklaa, 7 artiklan 1, 2 ja 4 kohtaa, 8, 9 ja 10 artiklaa, 11 artiklan 1 kohtaa, 14 ja 15 artiklaa sekä 16 artiklan 2—7 kohtaa."

2 artikla

Markkinointivuonna 2000/2001:

- a) asetuksen (ETY) N:o 525/77 4 artiklassa tarkoitettu ananaksentuottajille maksettavaksi vähimmäishinnaksi vahvistetaan tuottajalta lähtiessä 41,413 euroa 100 nettokilogrammalta;
- b) mainitun asetuksen 5 artiklassa tarkoitettujen ananassäilykkeiden tuotantotuen määräksi vahvistetaan 111,927 euroa 100 nettokilogrammalta asetuksen (ETY) N:o 2077/85 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita ja 240,067 euroa 100 nettokilogrammalta mainitun kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 2000.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (ETY) N:o 525/77 käyttöön otetun tukijärjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti tukikelpoiset tuotteet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2077/85 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2033/91 ⁽⁴⁾.
- (2) Yhteisön ananassäilyketeollisuus tuottaa kokonaista tai paloitetuista ananaksista koostuvien säilykkeiden lisäksi ananasmurskaa, joka saadaan murskaamalla ananakset hienoksi hakkeeksi. Tämän vuoksi on tarpeen määrittellä tukikelpoiset tuotteet tarkemmin ja muuttaa asetus (ETY) N:o 2077/85.
- (3) Komission asetus (ETY) N:o 1558/91 ⁽⁵⁾, johon asetuksen (ETY) N:o 2077/85 1 artiklan 2 kohdassa viitataan, on kumottu ja korvattu neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesjalostealan tuotantotukijärjestelmän osalta 19 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 504/97 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1607/1999 ⁽⁷⁾. Mainitussa kohdassa on syytä tehdä vastaavat viittaukset asetukseen (EY) N:o 504/97.
- (4) Olisi vahvistettava ananassäilykkeiden vähimmäishinta ja tuotantotuki markkinointivuodeksi 2000/2001 asetuksen (ETY) N:o 525/77 4 ja 5 artiklan perusteella siten, että erotetaan toisistaan asetuksen (EY) N:o 2077/85 1 artiklassa määritellyt kaksi tuotetyyppeä.
- (5) Hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräjasssa.

⁽¹⁾ EYVL L 73, 21.3.1977, s. 46.⁽²⁾ EYVL L 163, 22.6.1985, s. 12.⁽³⁾ EYVL L 196, 26.7.1985, s. 28.⁽⁴⁾ EYVL L 186, 12.7.1991, s. 32.⁽⁵⁾ EYVL L 144, 8.6.1991, s. 31.⁽⁶⁾ EYVL L 78, 20.3.1997, s. 14.⁽⁷⁾ EYVL L 190, 23.7.1999, s. 11.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1632/2000,**annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,****neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän osalta annetun asetuksen (EY) N:o 2362/98 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 20 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistus-todistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 16 päivänä marraskuuta 1988 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3719/88 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1127/1999 ⁽⁴⁾, 27 ja 28 artiklassa vahvistetaan säännökset, joita sovelletaan todistuksia ja todistusotteita sekä niihin liittyviä sääntöjenvastaisuuksia ja rikkomisia koskevien tietojen toimittamiseen jäsenvaltioiden ja komission välillä.
- (2) On osoittautunut aiheelliseksi täsmentää erityiset yksityiskohtaiset säännöt, jotka on otettava käyttöön banaanialan tuontijärjestelmien moitteettoman hallinnon varmistamiseksi, ja muuttaa tässä tarkoituksessa komission asetus (EY) N:o 2362/98 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 756/1999 ⁽⁶⁾. Kyseisten yksityiskohtaisten sääntöjen on koskettava asiakirjojen säilyttämistä sekä todistusten ja todistusotteiden jäljennösten toimittamista sen jäsenvaltion tulliviranomaisten osalta, jossa vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevat menettelyt suoritetaan, sekä sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten osalta, jotka ovat kyseiset asiakirjat antaneet. Sääntöjen on myös koskettava asiakirjojen aitouden ja asianmukaisuuden tarkastamista sekä sen tarkastamista, käyttävätkö todistukset ja todistusotteet antavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset niitä vaatimusten mukaisesti.
- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat banaanin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.⁽³⁾ EYVL L 331, 2.12.1988, s. 1.⁽⁴⁾ EYVL L 135, 29.5.1999, s. 48.⁽⁵⁾ EYVL L 293, 31.10.1998, s. 32.⁽⁶⁾ EYVL L 98, 15.4.1999, s. 10.*1 artikla*

Lisätään asetukseen (EY) N:o 2362/98 artikla seuraavasti:

"26 a artikla

1. Tullitoimipaikkojen, joihin on jätetty tuonti-ilmoitukset liitteessä I mainittua alkuperää olevien banaanien vapaaseen liikkeeseen luovuttamiseksi tariffikiintiöissä ja osana perinteisiä AKT-banaaneja,

a) on säilytettävä jäljennös kustakin tuontitodistuksesta tai tuontitodistusotteesta, jossa mainitut määrät on luettu kiintiöön, vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen vastaanottamisen yhteydessä;

b) ja toimitettava joka toisen viikon lopussa toinen jäljennös kustakin tuontitodistuksesta tai tuontitodistusotteesta, jossa mainitut määrät on luettu kiintiöön, tämän asetuksen liitteessä II esitetyille jäsenvaltionsa viranomaisille, joilla on toimivalta myöntää todistuksia. Kyseisten viranomaisten on toimitettava joka toisen viikon lopussa jäljennös saamistaan todistuksista tai otteista edellä mainitussa liitteessä esitetyille jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka ovat antaneet kyseiset asiakirjat.

2. Tullitoimipaikkojen, joihin asiakirjat on jätetty, on ilmoitettava välittömästi televiestinä 1 kohdassa mainituille jäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille, jos epäillään todistuksen, otteen tai jätettyjen asiakirjojen merkintöjen ja hyväksymismerkintöjen aitoutta taikka niiden toimijoiden laatua, jotka suorittavat vapaaseen liikkeeseen luovuttamis-muodollisuudet tai joiden lukuun ne suoritetaan, tai jos epäillään tapahtuneen väärinkäytöksiä. Kyseisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot viipymättä televiestinä asiakirjat antaneille toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle perusteellista tarkastusta varten.

Komissio toimittaa jäsenvaltioiden tulliviranomaisille luetelon yhteisössä kyseisen tuontimenettelyn osalta rekisteröidyistä toimijoista, jotka voivat olla tuontitodistuksen tai tuontitodistusotteen haltijoita tai siirronsaajia.

3. Liitteessä II mainittujen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on 1 ja 2 kohdan mukaisesti saamiensa tiedonantojen perusteella tehtävä tarvittavat lisätarkastukset tariffikiintiöjärjestelmän moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi ja erityisesti näissä järjestelmissä tuotujen määrien valvomiseksi ennen kaikkea vertaamalla tarkasti myönnettyjä todistuksia ja otteita käytettyihin todistuksiin ja otteisiin. Niiden on tässä tarkoituksessa erityisesti tarkastettava käytettyjen asiakirjojen aitous ja vaatimustenmukaisuus sekä se, miten I osaston säännösten mukaisesti rekisteröidyt toimijat niitä käyttävät.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1633/2000,**annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,****neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyinä tislattuina alkoholijuomina vietyjä viljoja koskevien mukautettujen tukien vahvistamisen ja myöntämisen osalta annetun asetuksen (ETY) N:o 2825/93 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1510/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumatomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1222/94⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 701/2000⁽⁴⁾, 6 artiklassa vientituen myöntäminen komission asetuksessa (ETY) N:o 2825/93⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 3098/94⁽⁶⁾, tarkoitetuille tuotteille edellyttää sellaisen todistuksen esittämistä, joka asetuksen (EY) N:o 1222/94 6 b artiklan mukaisesti on voimassa enintään yhden budjettikauden. Budjettikausi on vahvistettu asetuksen (ETY) N:o 1222/94 1 artiklan 1 b kohdassa, ja se ulottuu 1 päivästä lokakuuta seuraavan vuoden 30 päivään syyskuuta. Asetuksen (ETY) N:o 2825/93 5 artiklassa säädetään, että tislattuihin ja tarkastutettuihin viljamääriin

sovellettavaa kerrointa käytetään 1 päivästä heinäkuuta seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta. Asianomaisten tislajien toiminnan hallinnoimiseksi nämä kaksi kautta olisi suotavaa yhdenmukaistaa ja mukauttaa siis kertomien voimassaoloaika todistusten voimassaoloajan mukaiseksi. Asetuksen (ETY) N:o 2825/93 5 artikla olisi muutettava.

- (2) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2825/93 5 artiklan toinen alakohta seuraavasti:

”Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta seuraavan vuoden 30 päivään syyskuuta. Kaudella 2000/2001 sitä sovelletaan edellisestä virkkeestä poiketen 1 päivästä heinäkuuta 2000 30 päivään syyskuuta 2001.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 174, 13.7.2000, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EYVL L 83, 4.4.2000, s. 6.

⁽⁵⁾ EYVL L 258, 16.10.1993, s. 6.

⁽⁶⁾ EYVL L 328, 20.12.1994, s. 12.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1634/2000,
annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,
skotlantilaisena viskinä (Scotch whisky) vietäviin viljoihin sovellettavien kertoimien vahvistami-
sesta jakson 2000/2001 osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 tietyistä yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä tiettyjen tislattujen alkoholijuomien muodossa vietyjä viljoja koskevien mukautettujen tukien vahvistamisen ja myöntämisen osalta 15 päivänä lokakuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2825/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1633/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2825/93 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tukea sovelletaan niihin viljojen määriin, jotka on tarkastutettu ja tislattu, korjattuina vuosittain kunkin kyseisen jäsenvaltion osalta vahvistettavalla kertoimella. Tämä kerroin ilmaisee kyseisen tislattun alkoholijuoman osalta vietyjen kokonaismäärien ja kaupan pidettyjen kokonaismäärien välisen suhteen kyseisen tislattun alkoholijuoman keskimääräistä ikääntymiskautta vastaavana aikana näiden määrien kehityksessä todetun suuntauksen perusteella. Yhdistyneen kuningaskunnan toimittamien, 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1999 välistä ajanjaksoa koskevien tietojen perusteella kyseinen keskimääräinen ikääntymiskausi vuonna 1999 skotlantilaisen viskin (Scotch whisky) osalta oli seitsemän vuotta; kertoimet olisi

vahvistettava 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän syyskuuta 2001 väliseksi jaksoksi.

- (2) Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen⁽³⁾ pöytäkirjassa N:o 3 olevassa 10 artiklassa jätetään Liechtensteiniin, Islantiin ja Norjaan suuntautuva vienti myönnettävien vientitukien ulkopuolelle. Tämä olisi näin ollen otettava asetuksen (ETY) N:o 2825/93 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti huomioon laskettaessa kerrointa jaksolle 2000/2001.
- (3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhdistyneessä kuningaskunnassa skotlantilaisen viskin (Scotch whisky) valmistukseen käytettäviin viljoihin sovellettavat asetuksen (ETY) N:o 2825/93 4 artiklassa tarkoitetut kertoimet vahvistetaan 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän syyskuuta 2001 väliseksi jaksoksi liitteessä ilmoitetun suuruiseksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 258, 16.10.1993, s. 6.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 29.

⁽³⁾ EYVL L 1, 3.1.1994, s. 1.

LIITE

Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovellettavat kertoimet

Soveltamisjakso	Sovellettava kerroin	
	Malt whiskyn valmistuksessa käytettävään ohraan	Grain whiskyn valmistuksessa käytettäviin viljoihin
1.7.2000—30.9.2001	0,489	0,448

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1635/2000,
annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,
ajanjaksolla 2000/2001 espanjalaisena viskinä vietäviin viljoihin sovellettavien kertoimien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 tietyistä yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä tiettyjen tislattujen alkoholijuomien muodossa vietyjä viljoja koskevien mukautettujen tukien vahvistamisen ja myöntämisen osalta 15 päivänä lokakuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2825/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1633/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2825/93 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tukea sovelletaan niihin viljojen määriin, jotka on tarkastutettu ja tislattu, korjattuina vuosittain kunkin kyseisen jäsenvaltion osalta vahvistettavalla kertoimella. Tämä kerroin ilmaisee kyseisen tislattun alkoholijuoman osalta vietyjen kokonaismäärien ja kaupan pidettyjen kokonaismäärien välisen suhteen kyseisen tislattun alkoholijuoman keskimääräistä ikääntymiskautta vastaavana aikana näiden määrien kehityksessä todetun suuntauksen perusteella. Espanjan toimittamien, 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1999 välistä ajanjaksoa koskevien tietojen perusteella kyseinen keskimääräinen ikääntymiskausi oli vuonna 1999 espanjalaisen viskin osalta neljä vuotta. Kertoimet

olisi vahvistettava 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän syyskuuta 2001 väliseksi ajanjaksoksi.

- (2) Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen⁽³⁾ pöytäkirjassa N:o 3 olevassa 10 artiklassa jätetään Liechtensteiniin, Islantiin ja Norjaan suuntautuva vienti myönnettävien vientitukien ulkopuolelle. Tämä olisi näin ollen otettava asetuksen (ETY) N:o 2825/93 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti huomioon laskettaessa kerrointa ajanjaksolle 2000/2001.
- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Espanjassa espanjalaisen viskin valmistukseen käytettäviin viljoihin sovellettavat asetuksen (ETY) N:o 2825/93 4 artiklassa tarkoitetut kertoimet vahvistetaan 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän syyskuuta 2001 väliseksi ajanjaksoksi liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 258, 16.10.1993, s. 6.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 29.

⁽³⁾ EYVL L 1, 3.1.1994, s. 1.

LIITE

Espanjassa sovellettavat kertoimet

Soveltamiskausi	Espanjalaisen viskin valmistuksessa käytettäviin viljoihin, laatuluokka A, sovellettava kerroin
1.7.2000—30.9.2001	0,0326

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1636/2000,
annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,
ajanjaksolla 2000/2001 irlantilaisena viskinä (Irish whiskey) vietäviin viljoihin sovellettavien kertoimien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 tietyistä yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä tiettyjen tislattujen alkoholijuomien muodossa vietyjä viljoja koskevien mukautettujen tukien vahvistamisen ja myöntämisen osalta 15 päivänä lokakuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2825/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1633/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2825/93 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tukea sovelletaan niihin viljojen määriin, jotka on tarkastutettu ja tislattu, korjattuina vuosittain kunkin kyseisen jäsenvaltion osalta vahvistettavalla kertoimella. Tämä kerroin ilmaisee kyseisen tislattun alkoholijuoman osalta vietyjen kokonaismäärien ja kaupan pidettyjen kokonaismäärien välisen suhteen kyseisen tislattun alkoholijuoman keskimääräistä ikääntymiskautta vastaavana aikana näiden määrien kehityksessä todetun suuntauksen perusteella. Irlannin toimittamien, 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1999 välistä ajanjaksoa koskevien tietojen perusteella kyseinen keskimääräinen ikääntymiskausi oli vuonna 1999 irlantilaisen viskin (Irish whiskey) osalta viisi vuotta; kertoimet olisi vahvistettava 1 päivän heinäkuuta

2000 ja 30 päivän syyskuuta 2001 väliseksi ajanjaksoksi.

- (2) Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen⁽³⁾ pöytäkirjassa N:o 3 olevassa 10 artiklassa jätetään Liechtensteiniin, Islantiin ja Norjaan suuntautuva vienti myönnettävien vientitukien ulkopuolelle. Tämä olisi näin ollen otettava asetuksen (ETY) N:o 2825/93 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti huomioon laskettaessa kerrointa ajanjaksolle 2000/2001.
- (3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Irlannissa irlantilaisen viskin (Irish whiskey) valmistukseen käytettäviin viljoihin sovellettavat asetuksen (ETY) N:o 2825/93 4 artiklassa tarkoitetut kertoimet vahvistetaan 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän syyskuuta 2001 väliseksi ajanjaksoksi liitteessä ilmoitetun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 258, 16.10.1993, s. 6.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 29.

⁽³⁾ EYVL L 1, 3.1.1994, s. 1.

LIITE

Irlannissa sovellettavat kertoimet

Soveltamiskausi	Kerroin, jota sovelletaan	
	irlantilaisen viskin (Irish whiskey) valmistuksessa käytettävään ohraan, laatuluokka B ⁽¹⁾	irlantilaisen viskin (Irish whiskey) valmistuksessa käytettäviin viljoihin, laatuluokka A
1.7.2000—30.9.2001	0,224	0,435

⁽¹⁾ Maltaiksi jalostettu ohra mukaan lukien.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1637/2000,
annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,
tariffikiintiöissä ja osana perinteisiä AKT-banaanien tuontimääriä yhteisöön tuotavien banaanien
määrien vahvistamisesta vuoden 2000 neljänneksi vuosineljänneksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 20 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän osalta 28 päivänä lokakuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2362/98 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 756/1999 ⁽⁴⁾, 14 artiklan 1 kohdassa säädetään mahdollisuudesta vahvistaa tuontitodistusten antamista varten kolmeksi ensimmäiseksi vuosineljänneksi ohjeellinen määrä, joka ilmaistaan yhtenäisenä prosenttimääränä käytettävissä olevista määristä kunkin kyseisen asetuksen liitteessä I mainitun alkuperän osalta.
- (2) Vuoden 2000 neljännelle vuosineljännekselle olisi määritettävä asetuksen (EY) N:o 2362/98 liitteessä I mainittujen maiden tai maaryhmien käytettävissä olevat tuontimäärät ottaen huomioon kolmen ensimmäisen vuosineljänneksen aikana annetut tuontitodistukset ja asetuksen (ETY) N:o 404/93 18 artiklassa säädetty tariffikiintiöiden määrät sekä perinteisten AKT-banaanien määrät.
- (3) Olisi muistettava, että banaanien tuonnista tariffikiintiöissä ja perinteisinä AKT-banaaneina sekä ohjeellisten määrien vahvistamisesta vuoden 2000 toiseksi vuosineljänneksi 1 päivänä helmikuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 250/2000 ⁽⁵⁾ 1 artiklan mukaan määrät, joista vuodeksi 1999 rekisteröity perinteinen toimija voi esittää tuontitodistushakemuksia jonkin vuoden 2000 vuosineljänneksen osalta, määritetään kansallisen toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman ja perinteisille toimijoille vuoden 1999 osalta ilmoitetun viitemäärän perusteella. Uudelle toimijalle tämä enimmäismäärä määritetään soveltamalla kiinteää prosentti-

määrää toimivaltaisen viranomaisen komission asetuksen (EY) N:o 440/2000 ⁽⁶⁾, muutettuna asetuksella (EY) N:o 1563/2000 ⁽⁷⁾, liitteen mukaisesti vahvistamaan kullekin kyseessä olevalle toimijalle ilmoitettuun vuotuiseseen määrään.

- (4) Tämän asetuksen säännösten on tultava voimaan viipymättä, ennen vuoden 2000 neljännen vuosineljänneksen tuontitodistushakemusten määräajan alkamista.
- (5) Tämän asetuksen säännökset annetaan sen varmistamiseksi, että markkinahankinnat vuoden 2000 neljäntenä vuosineljänneksenä jatkuvat ja kauppa toimittajamaiden kanssa jatkuu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisesti myöhemmin toteutettavia toimenpiteitä erityisesti yhteisön Maailman kauppajärjestössä (WTO) antamien sitoumusten noudattamiseksi, eivätkä toimijat voi perustaa oikeutettuja vaatimuksia näihin säännöksiin tuontijärjestelyn jatkamiseksi.
- (6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat banaanin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Vuoden 2000 neljäntenä vuosineljänneksenä tuontimäärät, jotka ovat käytettävissä banaanien tariffikiintiöissä ja osana asetuksen (EY) N:o 2362/98 liitteessä I mainituista alkuperämaista tuotujen perinteisten AKT-banaanien tuontimääriä, vahvistetaan liitteessä I.
2. Vuoden 2000 neljäntenä vuosineljänneksenä tuontitodistukset, jotka esittää
 - a) perinteinen toimija, eivät voi koskea yhteensä suurempaa määrää kuin asetuksen (EY) N:o 250/2000 1 artiklan nojalla asetuksen (EY) N:o 2362/98 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimijalle vuodeksi 1999 myönnetyn määrän ja vuoden 2000 kolmen ensimmäisen vuosineljänneksen aikana annetuissa tuontitodistuksissa mainittujen määrien erotus,

⁽¹⁾ EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 293, 31.10.1998, s. 32.

⁽⁴⁾ EYVL L 98, 13.4.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ EYVL L 26, 2.2.2000, s. 6.

⁽⁶⁾ EYVL L 54, 26.2.2000, s. 27.

⁽⁷⁾ EYVL L 180, 19.7.2000, s. 3.

- b) uusi toimija, eivät voi koskea yhteensä suurempaa määrää kuin toimijalle asetuksen (EY) N:o 250/2000 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti myönnetyn määrän ja vuoden 2000 kolmen ensimmäisen vuosineljänneksen aikana annetuissa tuontitodistuksissa mainittujen määrien erotus.

Tuontitodistushakemuksen mukana on seurattava jäljennös toimijalle vuoden 2000 edellisten vuosineljännesten aikana annetuista tuontitodistuksista.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

Asetuksen (EY) N:o 2362/98 liitteessä I mainituissa alkuperämaissa käytettävissä olevat banaanimäärät vuoden 2000 neljäntenä vuosineljänneksenä

<i>(tonnia, nettopaino)</i>	
Alkuperä	Määrä
Ecuador	133 450,675
Costa Rica	131 158,964
Kolumbia	117 874,855
Panama	80 901,315
Muut	48 248,679
Perinteiset AKT-banaanit	351 786,302

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1638/2000,**annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,****kuivattujen viinirypäleiden tuotantoon tarkoitettujen tiettyjen viinirypälelajikkeiden viljelyyn myönnettävän tuen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2000/2001**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2701/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 2201/96 7 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa vahvistetaan kuivattaviksi tarkoitettujen, sultana- ja Moscatel-lajikkeisiin kuuluvien viinirypäleiden ja kuivattujen korinttien tuotantoon tarkoitettujen viinirypäleiden viljelystä maksettavan tuen vahvistamisperusteet.
- (2) Mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään mahdollisuudesta vaihdella tuen määrää rypälelajikkeiden sekä muiden tuotokseen mahdollisesti vaikuttavien tekijöiden mukaan. Sultanarypäleiden osalta olisi säädettävä lisävaihtelusta viinikirvan saastuttamien alueiden ja muiden alueiden välillä.
- (3) Näiden rypäleiden viljelyyn käytettyjen alojen tarkastuksessa ei ole paljastunut asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kuivattujen viinirypälelajikkeiden tuotantoon tarkoitettujen viinirypäleiden viljelyyn myönnettävän tuen osalta 22 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1621/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2256/1999 ⁽⁴⁾, 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yhteisön takaaman enimmäisviljelyalan ylitystä.

(4) Olisi määriteltävä viinikirvan torjumiseksi viiniviljelyksensä uudelleen istuttaville tuottajille myönnettävä tuki asetuksen (EY) N:o 2201/96 7 artiklan 4 kohdassa säädetyillä edellytyksillä.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Markkinointivuoden 2000/2001 osalta:

- a) asetuksen (EY) N:o 2201/96 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu viljelyyn myönnettävä tuki vahvistetaan
 - 2 400 euroon hehtaarilta viinikirvan saastuttamien tai alle viisi vuotta sitten uudelleen istutettujen sultanalajikkeisiin kuuluvien viinirypäleiden viljelyalojen osalta,
 - 3 290 euroon hehtaarilta sultanalajikkeisiin kuuluvien viinirypäleiden muiden viljelyalojen osalta,
 - 2 080 euroon hehtaarilta korinttien viljelyalojen osalta,
 - 880 euroon hehtaarilta Moscatel-lajikkeisiin kuuluvien viinirypäleiden viljelyalojen osalta;
- b) mainitun asetuksen 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu uudelleenistutustuki vahvistetaan 3 917 euroon hehtaarilta. Edellä olevaa a kohtaa ei tällaisessa tapauksessa sovelleta.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29.⁽²⁾ EYVL L 327, 21.12.1999, s. 5.⁽³⁾ EYVL L 192, 24.7.1999, s. 21.⁽⁴⁾ EYVL L 275, 26.10.1999, s. 13.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1639/2000,
annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,
tietojen toimittamista tupakka-alalla koskevan asetuksen (EY) N:o 2636/1999 liitteen I muuttami-
sesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1336/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tietojen toimittamisesta tupakka-alalla satovuodesta 2000 alkaen ja asetuksen (ETY) N:o 1771/93 kumoamisesta 14 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2636/1999 ⁽³⁾ liitteessä I vahvistetaan tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään asianomaisen satovuoden 31 päivänä heinäkuuta. Kyseisen liitteen 1.2 kohdan mukaan on toimitettava muun muassa sopimuksiin sisältyvän, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä raakatupakka-alan palkkiojärjestelmän, tuotantokiintiöiden sekä tuottajaryhmittymille myönnettävän erityistuen osalta 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2848/98 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1249/2000 ⁽⁵⁾, liitteessä IV tarkoitettua kosteuspitoisuutta vastaavan tupakan määrä (tonneina).

- (2) Asetuksen (EY) N:o 2848/98 9 artiklan 5 kohdassa säädetään, että sovellettaessa asetuksen (ETY) N:o 2075/92 10 artiklan 2 kohdan säännöksiä viljelysopimuksen osapuolet voivat kirjallisella sopimusehtojen muutoksella lisätä sopimukseen alun perin merkittyjä määriä. Tällainen voi nykyisen yhteisön lainsäädännön perusteella tapahtua satovuoden 31 päivän heinäkuuta jälkeenkin. Tämän vuoksi on aiheellista sallia, että jäsenvaltiot voivat muuttaa pyydettyjä tietoja satovuotta seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta mennessä, jotta kirjallisissa sopimusehtojen muutoksissa tarkoitetut raakatupakan määrät tulisivat huomioon otetuiksi.
- (3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat tupakan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2636/1999 liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70.

⁽²⁾ EYVL L 154, 27.6.2000, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 323, 15.12.1999, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 17.

⁽⁵⁾ EYVL L 142, 16.6.2000, s. 3.

LIITE

"LIITE I

Komissiolle viimeistään asianomaisen satovuoden 31 päivänä heinäkuuta toimitettavat tiedot

Satovuosi: Tiedot ilmoittava jäsenvaltio:

Lajikeryhmä:

	Tuottaja- jäsenvaltio (sama kuin ilmoit- uksen tekevä)	Tuottaja- jäsenvaltio:	Tuottaja- jäsenvaltio:	Tuottaja- jäsenvaltio:
1 VIJELY SOPIMUKSET				
1.1 Rekisteröityjen viljelysopimusten lukumäärä				
1.2 Sopimukseen sisältyvän, asetuksen (EY) N:o 2848/98 liitteessä IV tarkoitettua kosteuspitoisuutta vastaavan tupakan määrä (tonneina) ⁽¹⁾				
1.3 Sopimusten alainen kokonaispinta-ala (hehtaareina)				
2 TUOTTAJAT				
2.1 Tuottajien kokonaislukumäärä				
2.2 Niiden tuottajien lukumäärä, jotka ovat asetuksen (EY) N:o 2848/98 mukaisesti hyväksytyt tuottajaryhmittymien jäseniä				
3 ENSIMMÄISEN JALOSTUSASTEEN YRITYKSET				
3.1 Niiden ensimmäisen jalostusasteen yritysten lukumäärä, jotka ovat tehneet viljelysopimuksia				
4 HINTA				
4.1 Viljelysopimuksen mukainen enimmäiskilohinta asianomaisena valuuttana ilman veroja ja muita maksuja; viitelaa tu ilmoitettava	(kansallisena valuuttana)	(²)	(²)	(²)
4.2 Viljelysopimuksen mukainen vähimmäiskilohinta asianomaisena valuuttana ilman veroja ja muita maksuja; viitelaa tu ilmoitettava				

⁽¹⁾ Tätä tietoa voidaan muuttaa ennen asianomaista satovuotta seuraavan vuoden 30 päivää kesäkuuta, jotta asetuksen (EY) N:o 2848/98 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehdyissä kirjallisissa sopimusehtojen muutoksissa tarkoitettua määrää tulisivat huomioon otetuiksi.

⁽²⁾ Kahden jäsenvaltion välisten sopimusten osalta on ilmoitettava käytetty valuutta."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1640/2000,
annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,
viinien ja rypäleen puristemehujen kuvausta ja esittelyä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä
annetun asetuksen (ETY) N:o 3201/90 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon viinikaupan yhteisestä järjestelmästä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1677/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 72 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2392/89⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1427/96⁽⁴⁾, annetaan viinien ja rypäleen puristemehun kuvausta ja esittelyä koskevat yleiset säännöt.
- (2) Komission asetuksessa (ETY) N:o 3201/90⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 160/2000⁽⁶⁾, säädetään viinien ja rypäleen puristemehun kuvausta ja esittelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (3) Saksan lainsäädännössä tunnustetaan joitakin itävaltalaisen tma-laatuviinien perinteisiä lisämerkintöjä. Jotta näitä merkintöjä voidaan käyttää vapaaehtoisina merkintöinä näiden viinien päällysmarkkinöissä, ne on tarpeen lisätä 3 artiklan 3 kohdan a alakohtaan.
- (4) Chilen esittämän hakemuksen vuoksi olisi säädettävä, että kyseisestä maasta peräisin olevissa viineissä voidaan käyttää liitteen IV luettelossa olevaa viiniköynnöslajikkeen nimeä, vaikka kyseisessä viinissä on ainoastaan 85

prosenttia siitä lajikkeesta peräisin olevia rypäleitä, jonka nimistä viini on, edellyttäen että lajike on ratkaiseva kyseisen viinin luonteen kannalta.

- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 3201/90 seuraavasti:

- 1) Lisätään 3 artiklan 3 kohdan a alakohtaan luettelamakohdat seuraavasti:
 - a) Saksan tma-laatuviineillä:
 - "Selection",
 - "Selektion",
 - "Classic",
 - "Klassik".
- 2) Lisätään 13 artiklan 2 kohdan b alakohtaan uusi luettelamakohda seuraavasti:
 - "— Chile".

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 84, 27.3.1987, s. 1.
⁽²⁾ EYVL L 199, 30.7.1999, s. 8.
⁽³⁾ EYVL L 232, 9.8.1989, s. 13.
⁽⁴⁾ EYVL L 184, 24.7.1996, s. 3.
⁽⁵⁾ EYVL L 309, 8.11.1990, s. 1.
⁽⁶⁾ EYVL L 19, 25.1.2000, s. 19.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1641/2000,
annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,
tasaustuen lisäennakon maksamisesta banaani-alalla vuoden 2000 osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon banaani-alan yhteisestä markkinajärjestelystä
13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen
(ETY) N:o 404/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
asetuksella (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 14 artiklan,
sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 1858/93 ⁽³⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o
1467/1999 ⁽⁴⁾, vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 404/93
soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt banaani-
alan kaupanpitotulojen menetystä korvaavan tasaustu-
kijärjestelmän osalta. Sen 4 artiklassa säädetään edelly-
tykset tasaustuen ennakkojen maksamiselle.
- (2) Vuoden 1999 aikana yhteisössä tuotettujen ja kaupan
pidettyjen banaanien tasaustuen määrän ja kyseisen tuen
jäännöksen maksumääräajan vahvistamisesta sekä
vuoden 2000 ennakkojen yksityiskohtaisen määrän
vahvistamisesta 30 päivänä toukokuuta 2000 annetussa
komission asetuksessa (EY) N:o 1157/2000 ⁽⁵⁾ vah-
vistetaan vuoden 2000 osalta myöhemmin määriteltävän
tuen kunkin ennakon yksikkökohtaiseksi määräksi
17,81 euroa 100:aa kilogrammaa kohti.
- (3) Yhteisön markkinatilanteen merkittävästä huononemi-
sestä kärsivien yhteisön banaani-tuottajien vaikean
taloudellisen tilanteen huomioonottamiseksi on perus-
teltua säätää yhteisössä 1 päivän tammikuuta ja 31
päivän lokakuuta 2000 välisenä aikana kaupan pidettä-
vistä tuotemääristä suoritettavien lisäennakkojen maksa-
misesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta mahdolli-

suutta vahvistaa tasaustuen taso myöhemmin asetuksen
(ETY) N:o 404/93 12 artiklan ja asetuksen (ETY) N:o
1858/93 säännösten mukaisesti. Olisi säädettävä, että
lisäennakon maksaminen edellyttää vakuuden antamista
asetuksen (ETY) N:o 1858/98 säännösten mukaisesti.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat banaanin
hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tuottajajäsenvaltiot maksavat vuoden 2000 osalta yhteisössä
1 päivän tammikuuta ja 31 päivän lokakuuta 2000 välisenä
aikana kaupan pidettävistä tuotemääristä asetuksen (ETY) N:o
404/93 mukaisen tasaustuen lisäennakon, jonka suuruus on
7,08 euroa 100:aa kilogrammaa kohti.

Lisäennakko maksetaan kaupan pidettävistä tuotemääristä,
joille on haettu vuonna 2000 tasaustuen ennakkoa.

Lisäennakon maksemista koskevan hakemuksen mukana on
oltava todiste siitä, että vakuus, jonka suuruus on 3,54 euroa
100:aa kilogrammaa kohti, on annettu.

Maksu suoritetaan tämän asetuksen voimaantuloa seuraavien
kahden kuukauden aikana.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen,
kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 16 päivästä lokakuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 170, 13.7.1993, s. 5.

⁽⁴⁾ EYVL L 170, 6.7.1999, s. 7.

⁽⁵⁾ EYVL L 130, 31.5.2000, s. 26.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1642/2000,**annettu 25 päivänä heinäkuuta 2000,****oliiviöljyn tosiasiallisen tuotannon ja tuotantotuen yksikkömäärän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1998/1999**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2702/1999⁽²⁾,ottaa huomioon tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle sekä tuottajajärjestöille koskevista yleisistä säännöistä 17 päivänä heinäkuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2261/84⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1639/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 17 a artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklassa säädetään, että tuotantotuen yksikkömäärää on alennettava kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa tosiasiallinen tuotanto ylittää mainitun artiklan 3 kohdassa tarkoitetun taatun kansallisen enimmäismäärän. Ylityksen määrän arvioimiseksi olisi Espanjan, Kreikan ja Portugalin osalta otettava huomioon oliiviöljyksi jalostettujen ja komission päätöksissä 98/605/EY⁽⁵⁾, 98/619/EY⁽⁶⁾ ja 98/620/EY⁽⁷⁾ tarkoitettuja kertoimia käyttäen oliiviöljykvivalenttina ilmaistujen, syötäväksi tarkoitettujen oliivien arvioidut tuotantomäärät.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 2261/84 17 a artiklassa säädetään, että ennakolta maksettavan oliiviöljyn tuotantotuen yksikkömäärän määrittämiseksi on tarpeen vahvistaa kyseisen markkinointivuoden arvioitu tuotanto. Tämä määrä on vahvistettava sellaiseksi, että vältetään perusteettoman tuen maksaminen oliivinviljelijöille. Kyseinen määrä koskee myös oliiviöljykvivalenttina ilmaistuja syötäväksi tarkoitettuja oliiveja. Markkinointivuodeksi 1998/1999 arvioitu tuotannon määrä ja ennakolta maksettavan oliiviöljyn tuotantotuen yksikkömäärä vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 2181/1999⁽⁸⁾.
- (3) Asetuksen (ETY) N:o 2261/84 17 a artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti tosiasiallinen tuotanto, jolle tukikelpoisuus hyväksytään, on määriteltävä viimeistään

kahdeksan kuukautta markkinointivuoden päättymisen jälkeen. Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kutakin markkinointivuotta seuraavana 1 päivänä huhtikuuta kussakin jäsenvaltiossa tukikelpoinen määrä komission asetuksen (EY) N:o 2366/98⁽⁹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1273/1999⁽¹⁰⁾, 14 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti. Näiden ilmoitusten perusteella näyttää siltä, että markkinointivuonna 1998/1999 tukikelpoinen määrä on Italiassa 452 286 tonnia, Ranskassa 2 364 tonnia, Kreikassa 562 493 tonnia, Espanjassa 899 991 tonnia ja Portugalissa 33 936 tonnia.

- (4) Se, että jäsenvaltiot myöntävät tukea näille määrille, viittaa siihen, että asetuksissa (ETY) N:o 2261/84 ja (EY) N:o 2366/98 tarkoitetut tarkastukset on tehty. Tosiasiallisen tuotannon vahvistaminen jäsenvaltioiden ilmoittamien tukikelpoisten määrien perusteella ei estä kuitenkaan tekemästä johtopäätöksiä näiden tietojen tarkkuuden varmistamisen perusteella tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä.
- (5) Asetuksen (ETY) N:o 2261/84 17 a artiklan 2 kohdassa säädetty tuotantotuen yksikkömäärä, joka maksetaan tosiasiallisen tuotannon tukikelpoisille määrille, on myös vahvistettava ottaen huomioon tosiasiallinen tuotantomäärä.
- (6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat rasvojen hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Markkinointivuodeksi 1998/1999 asetuksen (ETY) N:o 2261/84 17 a artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luettelumakohdassa tarkoitettu oliiviöljyn tuen maksamisessa käytettävä tosiasiallinen tuotannon määrä on:

- 899 991 tonnia Espanjassa,
- 2 364 tonnia Ranskassa,
- 562 493 tonnia Kreikassa,
- 452 286 tonnia Italiassa,
- 33 936 tonnia Portugalissa.

⁽¹⁾ EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66.⁽²⁾ EYVL L 327, 21.12.1999, s. 7.⁽³⁾ EYVL L 208, 3.8.1984, s. 3.⁽⁴⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 38.⁽⁵⁾ EYVL L 289, 28.10.1998, s. 39.⁽⁶⁾ EYVL L 295, 4.11.1998, s. 50.⁽⁷⁾ EYVL L 295, 4.11.1998, s. 54.⁽⁸⁾ EYVL L 267, 15.10.1999, s. 19.⁽⁹⁾ EYVL L 293, 31.10.1998, s. 50.⁽¹⁰⁾ EYVL L 151, 18.6.1999, s. 12.

2. Markkinointivuodeksi 1998/1999 asetuksen (ETY) N:o 2261/84 17 a artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu tukikelpoisille tosiasiallisille tuotantomäärille maksettava tuotantotuen yksikömäärä on:

- 112,16 euroa 100 kilogrammalta Espanjassa,
- 130,40 euroa 100 kilogrammalta Ranskassa,
- 99,05 euroa 100 kilogrammalta Kreikassa,
- 130,40 euroa 100 kilogrammalta Italiassa,
- 130,40 euroa 100 kilogrammalta Portugalissa.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 17 päivänä heinäkuuta 2000,
yhteisön osallistumisesta Kansainväliseen Tonavan kulkuväylän raivausrahastoon**

(2000/474/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 308 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kosovon selkkauksen aikana tuhoutuneiden Tonavan siltojen jäännökset sekä räjähtämättömien taisteluvälineiden vaara estävät liikennöinnin Tonavan jokikilometrien 1 253 ja 1 258 välisellä matkalla. Tästä aiheutuneella Tonavan laivaliikenteen pysähtymisellä on ollut vakavia vaikutuksia alueen ja erityisesti kaikkien ranta-valtioiden taloudelle ja ympäristölle.
- (2) Belgradin yleissopimuksella vuonna 1948 perustettu hallitustenvälinen elin, Tonavan suojelukomissio vastaa Tonavan laivaliikenteestä. Tonavan suojelukomission jäsenvaltiot hyväksyivät ylimääräisessä kokouksessaan Budapestissä 25 päivänä tammikuuta 2000 Tonavan kulkuväylän raivausta koskevan hanke-ehdotuksen, jonka suojelukomissio antoi Euroopan yhteisöjen komissiolle harkittavaksi. Hanke-ehdotus käsittää laivaliikenneväylän kunnostamisen poistamalla romut ja räjähtämättömät taisteluvälineet, minkä jälkeen Tonavan uoma kunnostetaan ympäröivällä alueella.
- (3) Hankkeen toteutusta varten Tonavan suojelukomissio on perustanut Wieniin Kansainvälisen Tonavan kulkuväylän raivausrahaston. Tonavan suojelukomissio hallinnoi Kansainvälistä rahastoa sen säännöissä määrättyjen

tavoitteiden mukaisesti sekä noudattamalla täysimääräisesti yhteisön asiaankuuluvia rahoitus- ja hankintamenettelyjä sekä Jugoslavian liittotasavaltaan sovellettavia pakotteita.

- (4) Yhteisö on sopinut rahoittavansa enintään 85 prosenttia arvioiduista kokonaiskustannuksista 22 miljoonaan euroon asti. Loput maksaa Tonavan suojelukomissio ja sen jäsenvaltiot.
- (5) Yhteisön rahoitusosuus maksetaan Kansainväliseen rahastoon. Yhteisön Kansainväliseen rahastoon maksamaa osuutta hallinnoi Tonavan suojelukomissio hyvän ja tehokkaan hallinnon periaatteiden mukaisesti.
- (6) Tämän päätöksen piiriin kuuluvat toimenpiteet ovat osa yhteisön toimia Kosovon selkkauksen seurausten lievittämiseksi, ja ne ovat tarpeen yhden yhteisön tavoitteiden saavuttamiseksi. Perustamissopimuksessa ei ole muita määräyksiä tähän toimintaan tarvittavista valtuuksista kuin 308 artiklassa säädetty,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Yhteisö osallistuu Tonavan suojelukomission perustamaan Kansainväliseen Tonavan kulkuväylän raivaamisrahaston toimintaan rahaston sääntöjen mukaisesti korkeintaan 22 miljoonan euron suuruisella määräosuudella, joka kattaa enintään 85 prosenttia hankkeen kokonaiskustannuksista. Osuus maksetaan vuoden 2000 aikana Tonavan kulkuväylän raivaushankkeen toteutusta varten.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 5 päivänä heinäkuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

2. Tätä Kansainväliseen rahastoon maksettavaa osuutta, josta päätetään Euroopan komission ja Tonavan suojelukomission välisellä kirjeenvaihtona tehtävällä sopimuksella, hallinnoidaan Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan 21 päivänä joulukuuta 1977 annetun varainhoitoasetuksen ⁽¹⁾ mukaisesti kiinnittäen huomiota erityisesti hyvän ja tehokkaan hallinnon periaatteisiin.

3. Yhteisön maksaman rahoitusosuuden edellytyksenä on se, että Tonavan suojelukomissio noudattaa Kansainvälisen rahaston hallinnoinnissa ja edellä 1 kohdassa mainittua hanketta toteuttaessaan täysimääräisesti yhteisön hankintasääntöjä ja Jugoslavian liittotasavaltaan sovellettavia yhteisön pakotteita.

4. Hankintamenettelyissä ja -säännöissä määrätään osallistumisesta tarjouskilpailuihin ja sopimuksiin, jotka ovat yhtäläisin ehdoin avoimia kaikille Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja yhteisön Obnova- ja Phare-asetusten edunsaajamaiden sekä Moldovan, Venäjän ja Ukrainan luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille. Rahaston laillinen edustaja voi poikkeuksellisissa olosuhteissa, jolloin tarvittavia tuotteita ja palveluja ei voida hankkia näistä valtioista taloudellisesti edullisin ehdoin, sallia tapauskohtaisesti, että kolmansien maiden kansalaiset ja yritykset osallistuvat tarjouskilpailuihin ja tekevät sopimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan soveltamista.

5. Kansainvälisen rahaston toiminnan sekä hankkeen toteutuksen on oltava Jugoslavian liittotasavaltaan kohdistetun yhteisön pakotesäännösten mukaisia sekä erityisesti noudatettava kieltoa myöntää varoja Jugoslavian liittotasavallan ja Serbian tasavallan hallitusten käyttöön siten, kuin siitä säädetään Jugoslavian liittotasavaltaan liittyvien varojen jäädyttämisestä ja sijoitusten kieltämisestä 15 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1294/1999 ⁽²⁾.

2 artikla

1. Komissio antaa kaikki asiaankuuluvat tiedot tilintarkastustuomioistuimelle ja pyytää Tonavan suojelukomissiolta kaikki

edellä Kansainvälisen rahaston rahoitustoimenpiteitä koskevat tiedot, joita tilintarkastustuomioistuin pitää tarpeellisina.

2. Yhteisön rahoitusosuuden osalta kaikissa Kansainvälisen rahaston nojalla tehtävissä sopimuksissa määrätään, että komissio, Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) ja tilintarkastustuomioistuin tekevät tarkastuksia paikalla komission voimassa olevien sääntöjen nojalla vahvistamien tavanomaisten menettelyjen ja erityisesti Euroopan yhteisön yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen menettelyjen mukaisesti.

3. Komissio voi lisäksi yhteisön rahoitusosuuksiin liittyviä tarkastuksia paikalla suojellakseen yhteisön taloudellisia etuja petoksilta ja väärinkäytöksiltä komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäsitysten estämiseksi 11 päivänä marraskuuta 1996 annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 2185/96 ⁽³⁾ ja Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽⁴⁾ mukaisesti.

3 artikla

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain kertomuksen rahaston osalta saavutetusta edistyksestä.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. FABIUS

⁽¹⁾ EYVL L 356, 31.12.1977, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 23 päivänä marraskuuta 1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY, EHTY, Euratom) N:o 2548/98 (EYVL L 320, 28.11.1998, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 153, 19.6.1999, s. 63, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1147/2000 (EYVL L 129, 30.5.2000, s. 15).

⁽³⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1 ja oikaisu (EYVL L 36, 10.2.1998, s. 16).

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 24 päivänä tammikuuta 1999,
EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta
(Asia IV.F.1/36.718 — CECED),

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 5064)

(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/475/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

sekä katsoo seuraavaa:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

I TOSIASIAT

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen,

A OSAPUOLET

ottaa huomioon 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 ⁽¹⁾, perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäisen täytäntöönpanoasetuksen, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1216/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan,

- (1) CECED on vuonna 1959 Belgian lainsäädännön mukaisesti perustettu liitto, jonka toimipaikka on Brysselissä. Siihen kuuluu kodinkonevalmistajia ja kansallisia toimialayhdistyksiä. CECED on osapuolena sopimuksessa, josta se ilmoitti muiden osapuolten nimissä. Lisäksi sille kuuluu useita sopimuksen täytäntöönpanoon liittyviä tehtäviä.

ottaa huomioon puuttumattomuustodistuksen tai poikkeusluvan saamista koskevan ilmoituksen, jonka Conseil Europeen de la Construction d'Appareils Domestiques (CEDEC) on jättänyt 22 päivänä lokakuuta 1997 asetuksen N:o 17 2 ja 4 artiklan mukaisesti ja joka koskee 24 päivänä syyskuuta 1997 tehtyä sopimusta,

- (2) CECED:n jäseniin kuuluu tuottajia, jotka valmistavat ja myyvät laajaa kodinkonevalikoimaa eri tuotemerkeillä eri jäsenvaltioissa. Sopimuspuolina on kansallisia toimialayhdistyksiä ja valmistajia, jotka ovat sopimuspuolia joko suoraan taikka kansallisen yhdistyksen jäsenyyden kautta.

ottaa huomioon asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohdan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen pöytäkirjassa 21 olevan 3 artiklan nojalla julkaistun hakemustivistelmän ⁽³⁾,

Seuraavat valmistajat ovat suoraan sopimuspuolina: Atag Kitchen Group BV, Bosch Siemens Hausgeräte GmbH, Brandt SA, Candy Elettrodomestici Srl, Electrolux Holdings Ltd, Merloni Elettrodomestici Spa, Miele & Cie GmbH & Co. ja Whirlpool Europe Srl.

on kuullut kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa,

Seuraavat valmistajat ovat sopimuspuolina kansallisen toimialayhdistyksen kautta: Antonio Merloni Spa, Dolmar SA, Fagor Electrodomésticos S. Coop. ja Smeg Spa.

⁽¹⁾ EYVL 13, 21.2.1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EYVL L 148, 15.6.1999, s. 5.

⁽³⁾ EYVL C 382, 9.12.1998, s. 6.

Sopimuspuolina ovat seuraavat kansalliset toimialayhdistykset: AMDEA (Yhdistynyt kuningaskunta), ANFEL (Espanja), FAPE (Espanja) ANIE (Italia), EHA (Ruotsi), FABRIMETAL (Belgia), FEEI (Itävalta), FEHA (Tanska), GIFAM (Ranska), VLEHAN (Alankomaat), ZVEI (Saksa), BESD (Turkki), FEA (Sveitsi) ja NEL (Norja).

B MERKITYKSELLISET MARKKINAT JA OSAPUOLTEN ASEMA

1 Tuotemarkkinat

- (3) Sopimus koskee kotitalouskäyttöön tarkoitettujen pyykinpesukoneiden markkinoita. Länsimaissa pesukoneita ei voida merkittävässä määrin korvata millään muulla pesumenetelmällä kuten käsinpesulla, pesuloilla, kuivapesulla tai yhteisillä pesukoneilla. Tuotemarkkinoita ei näin ollen voida määritellä laajemmin siten, että niihin sisältyisi muita samoihin tuotemarkkinoihin kuuluvia laitteita.
- (4) Pesukoneet voidaan segmentoida täyttömäärän, linkousnopeuden, veden- ja energiankulutuksen, ohjelmien monipuolisuuden jne. perusteella. Koska kysynnän kannalta pesukoneiden käyttötarkoitus on kuitenkin samankaltainen, ei eri segmenttejä voida pitää erillisinä tuotemarkkinoina.

2 Maantieteelliset markkinat

- (5) Havaittavissa ei ole teknisiä eikä taloudellisia kaupan esteitä. Alhaisista kuljetuskustannuksista ja yksinkertaisesta tekniikasta huolimatta tuonti Euroopan talousalueelle on vähäistä ja sen osuus on 5—7 prosenttia myynnistä. Suurilla tuottajilla on harvoin enemmän kuin kolme tehdasta Euroopan talousalueella; näiden tehtaiden tuotantoa toimitetaan koko tuotemarkkinoille. Eri jäsenvaltioissa käytetään samankaltaisia jakelukanavia (esimerkiksi erikoisliikkeiden ketjut ja tavaratalot), vaikkakin eri kanavien osuudet vaihtelevat eri maissa.
- (6) Vaikka tietyt tuotemerkit ovat hallitsevia joissakin jäsenvaltioissa, samat suuret tuottajat toimivat kaikkialla Euroopan talousalueella. Paikallisen tuotemerkin ostaminen on yleinen tapa lisätä markkinaosuutta. Näin ollen muissa jäsenvaltioissa toimivien yhtymien taholta tuleva mahdollinen kilpailu uhkaa kansallisilla markkinoilla toimivia tuottajia.
- (7) Asian kannalta merkityksellisinä markkinoina voidaan pitää Euroopan talousalueen kotitalouksien pesukoneiden markkinoita⁽⁴⁾.

3 Osapuolten asema ja markkinatilanne

- (8) Sopimuksen allekirjoittaneiden valmistajien markkinaosuus Euroopan talousalueella on noin 90 prosenttia. Vuonna 1996 niiden markkinaosuudet olivat seuraavat: Electrolux (17,9 %), Bosch-Siemens (11,5 %), Whirlpool (10 %), Candy (9,2 %), Brandt (9 %), Merloni (9 %), Miele

(4,8 %), Fagor (2,6 %), Atag (0,3 %), Dolmar (0,1 %), Smeg (0,1 %), CECED:n jäsenten kolmansille osapuolille valmistama tuotanto (16 %).

- (9) Muiden perinteisten kodinkoneiden tavoin markkinat ovat tyydyttyneet myös pesukoneiden osalta. Pesukoneiden määrä yhteisön yksityistalouksissa on vakiintunut; pesukone on tällä hetkellä 77 prosentista (Ruotsi) 96 prosenttiin (Espanja) talouksista. Kysyntää ohjaavat lähinnä laitteiden uusimistiheys ja sosio-ekonomiset trendit (esimerkiksi talouksien määrä ja koko).
- (10) Markkinoille on luonteenomaista useiden suurten yritysten välinen kilpailu sekä suurten jakelua tai ostoa harjoittavien yritysryhmien taholta tuleva hintapaine⁽⁵⁾. Menneinä vuosina koneiden myynti on ollut vakaata, kun taas myynnin arvo on laskenut dramaattisesti. Tuotantokapasiteettia on järkipäristetty laajalti. Tällä hetkellä tuotantokapasiteetin käyttöaste yhteisössä on keskimäärin 75 prosenttia. Yleisesti ottaen tilanne näillä varsin pirstoutuneilla markkinoilla näyttää heikolta verrattuna aiempaan tilanteeseen sekä muiden kotitalouskoneiden kasvaviin markkinoihin. Tilanne vaikuttaa samankaltaiselta laajemmilla Euroopan talousalueen markkinoilla.

4 Energiatohokkuus asian kannalta merkityksellisillä markkinoilla

- (11) Neuvoston direktiivin 92/75/ETY täytäntöönpanemiseksi kotitalouksien pesukoneiden energiankulutuksen osoittamisen osalta⁽⁶⁾, yhteisössä myytävät pesukoneet luokitellaan ja merkitään niiden energiatohokkuuden (kWh/kg, eli kilowattitunti/täyttömäärä kiloissa) perusteella 23 päivänä toukokuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/12/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 96/89/EY⁽⁷⁾, 2 artiklan ja liitteiden I—IV mukaisesti seitsemään luokkaan A:sta G:hen jäljempänä 'energiatohokkuusluokat'). Myös sopimuksessa käytetään samoja luokkia.
- (12) Energiankulutus on keskeinen seikka pesukoneiden toiminnassa. Se vaikuttaa myös suurelta osin pesukoneen käyttökustannuksiin koneiden pitkän käyttöiän (yhteisön keskiarvo on 12 vuotta) aikana. EY:n energiamerkin ansiosta kuluttajat voivat helposti arvioida eri energiatohokkuusluokkiin kuuluvien koneiden kustannustehokkuutta. Taloudellisten näkökohtien lisäksi mainoskampanjoissa korostetaan usein energiatohokkuutta, jonka avulla tuotteita eriytetään tilanteessa, jossa kuluttajat suosivat yhä enemmän ympäristöystävällisiä tuotteita. Energiatohokkuudella on siis merkitystä ostopäätöksiä tehtäessä, minkä vuoksi se vaikuttaa myös valmistajien väliseen kilpailuun.

⁽⁴⁾ Tätä kantaa noudatettiin myös asiassa IV.M.458 — Electrolux-AEG (EYVL C 187, 9.7.1994, s. 14).

⁽⁵⁾ Ks. alaviite 4.

⁽⁶⁾ EYVL L 136, 21.6.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 338, 28.12.1996, s. 85.

(13) Vuonna 1997 noin 10—11 prosenttia Euroopan talous-alueella myydyistä pesukoneista kuului luokkiin D—G. Näihin luokkiin kuuluvien koneiden osuus oli yli kolmasosa eräiden suurten valmistajien tuotevalikoimasta. Mikään sopimuspuolista ei kuitenkaan valmista ainoastaan luokkiin D—G kuuluvia pesukoneita.

(14) CECED:n mukaan vuosina 1978—1994 Euroopan markkinoilla myytävien pesukoneiden energiankulutus pieneni 40 prosentilla konetta kohti. Näistä parannuksista huolimatta pesukoneiden osuus sähkön kokonaiskulutuksesta yhteisössä on 2 prosenttia. Vaikuttaa siltä, että eri markkinatekijöistä ainoastaan energian hinta olisi ollut näiden tulosten kannalta merkityksellinen tekijä.

(15) Suurin keino parantaa energiatehokkuutta ja siirtyä ylempään energiatehokkuusluokkaan on vähentää pesuohjelmien vedenkulutusta. Lisäksi voidaan vähentää rummun pohjalle jäävän veden määrää. Energiatehokkuuteen voidaan vaikuttaa suoraan myös tarkemmilla veden määrää mittaavilla antureilla ja kehittyneemmällä säädöllä. Tehokkuuteen voidaan vaikuttaa myös mekaanisten osien kehittämisellä, mihin kuuluvat induktio-moottorin korvaaminen yleismoottoreilla, painokyt-kinten parantaminen, säädeltävän termostaatin tai paremman ajastimen käyttö, pienitehoisen kuumentimen käyttö sekä koneen rummun, altaan ja tasapainon muuttaminen. Uudistukset, joiden avulla tällä hetkellä luokassa A olevien koneiden energiatehokkuutta voitaisiin parantaa, eivät teknologian asettamien rajoitusten vuoksi ole todennäköisiä keskipitkällä aikavälillä.

(16) Pesukoneen energiatehokkuus, joka korreloi positiivisesti linkousnopeuden kanssa, näyttää olevan suoraan verrannollinen sen hintaan. Koska tuotteen eri ominaisuudet ovat toisistaan riippuvaisia, energiatehokkuuden parantamisen vaikutuksia ei voida tarkastella täysin erillään, vaikka muut tekijät säilyvät ennallaan. Kaikki energiatehokkuuden parantamiseksi käytetyt tekniset keinot korottavat tuotanto- ja ostohintoja. Tuotantoprosesseihin tai komponentteihin tehtävät muutokset, joilla energiatehokkuusluokkaan D—G kuuluvan koneen ominaisuuksia parannetaan vastaamaan luokan C edellytyksiä, korottavat tuotantovaiheen yksikkökustannuksia keskimäärin 6,3—60 euroa/kone (1,2—11,5 prosenttia keskimääräisistä myyntihinnoista yhteisössä) (sovellettu T&K-toiminta mukaan lukien).

(17) Kustannukset eivät kuitenkaan jakaannu tasaisesti, vaan riippuvat kunkin jäsenvaltion tuotannon ja myynnin rakenteesta. Sopimuspuolten toimittamista tiedoista voidaan päätellä, että jos kaikkien EU:ssa myytävien pesukoneiden energiatehokkuus olisi painotettuna keski-

arvona 0,23 kWh/kg, hinnankorotus olisi arviolta 1—2 prosenttia Pohjois-Euroopassa ja 8—14 prosenttia Etelä-Euroopassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, missä luokkaan D-G kuuluvien koneiden osuus on korkein.

C SOPIMUS

(18) Sopimuksen tavoitteet liittyvät pääasiassa i) pesukoneiden tuotantoon ja maahantuontiin, ii) valvontaan ja raportointiin sekä iii) tekniikan kehityksen edistämiseen ja kuluttajavalistukseen. Sopimus sisältää seuraavat määräykset:

1 Tuotanto ja maahantuonti

(19) Osapuolet sopivat lopettavansa seuraaviin energiatehokkuusluokkiin kuuluvien koneiden tuotannon ja tuonnin yhteisöön:

— ensimmäisessä vaiheessa 31 päivän joulukuuta 1997 jälkeen: energiatehokkuusluokkiin E, F ja G kuuluvat koneet, lukuun ottamatta niitä luokkaan E kuuluvia koneita, joiden täyttömäärä on alle 3 kiloa, ja pystyakselikoneita,

— toisessa vaiheessa 31 päivän joulukuuta 1999 jälkeen: energiatehokkuusluokkaan D kuuluvat koneet, lukuun ottamatta koneita, joiden täyttömäärä on alle 3 kiloa, ja koneita, joiden linkousnopeus on alle 600 kierrosta minuutissa.

(20) Lisäksi osapuolet ovat sopineet pyrkivänsä siihen, että 31 päivään joulukuuta 2000 mennessä kaikkien niiden valmistamien pesukoneiden energiatehokkuus painotettuna keskiarvona olisi 0,24 kWh/kg.

2 Valvonta ja raportointi

(21) CECED laatii riippumattoman konsultin valvontaan asetettavan tietokannan ja päivittää sitä. Konsultti raportoi vuosittain CECED:lle ja komissiolle energiatehokkuusluokkakohtaisten tavoitteiden ja yleisen tavoitteen (0,24 kWh/kg) saavuttamisesta. Riippumaton konsultti kokoaa yhteen valmistajien lähettämät yksilölliset tiedot.

3 Kuluttajavalistus ja tekniikan kehitys

(22) Osapuolet sopivat parantavansa ympäristöystävällistä pesukoneen käyttöä koskevien tietojen saatavuutta (kuinka konetta käytettäessä säästetään energiaa, pesuainetta, vettä jne.) ja edistävänsä energiaa säästävän tekniikan levittämistä (lämminvestiilitäntä, parempi määräautomatiikka, alhaisten pesulämpötilojen käyttö).

4 Täytäntöönpanon alkamisajankohta ja uudet sopimuspuolet

- (23) CECED:n mukaan sopimuspuolet ovat jo vuodesta 1996 alkaen katsoneet velvollisuudekseen toimia niiden ehtojen hengessä, joista ne kävivät neuvotteluja. Tutkimuksen kuluessa komissio on kerännyt tietoja, jotka osoittavat, että ennen sopimuksen voimaantuloa useat sopimuspuolena olevat valmistajat vähensivät tai lopettivat sellaisten pesukoneiden tuotannon, joiden valmistaminen joka tapauksessa olisi lopetettu, mikäli sopimus olisi allekirjoitettu vuonna 1996.
- (24) Sopimus on avoin uusille osapuolille ja voimassa 31 päivään joulukuuta 2001 asti. Sopimuksen voimaantulon jälkeen sopimukseen on liittynyt muita valmistajia, esimerkiksi Arçelik (Turkki) ja Iar Siltal Srl (Italia). Markkinapeitto on näin ollen laajentunut alkuperäisestä ja on tällä hetkellä 95 prosenttia asian kannalta merkityksellisistä markkinoista.

II OIKEUDELLINEN ARVIOINTI

A EY:N PERUSTAMISSOPIMUKSEN 81 ARTIKLAN 1 KOHTA JA ETA-SOPIMUKSEN 53 ARTIKLAN 1 KOHTA

- (25) EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdassa kielletään sellaiset yritysten väliset sopimukset tai yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka ovat omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja joiden tarkoituksena on estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua yhteismarkkinoilla tai ETA:ssa tai joista seuraa, että kilpailu estyy, rajoittuu tai vääristyy yhteismarkkinoilla tai ETA:ssa, ja erityisesti sellaiset sopimukset ja menettelytavat, joilla valvotaan tuotantoa tai teknistä kehitystä.

1 Yritysten tai yritysten yhteenliittymien sopimukset ja/tai yhdenmukaistetut menettelytavat

- (26) CECED on yritysten yhteenliittymä. Ne CECED:n jäsenet, jotka ovat sopimuspuolia, ovat kodinkoneiden valmistajia tai maahantuojia taikka näiden valmistajien tai maahantuojien yhteenliittymiä.
- (27) Tämän päätöksen kohteena oleva sopimus on näin ollen EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yritysten ja yritysten yhteenliittymien välinen sopimus. Eräiden sopimusehtojen noudattaminen yhteisesti vuodesta 1996 alkaen, sikäli kuin osapuolet ovat katsoneet velvollisuudekseen toimia niiden ehtojen hengessä, joista ne kävivät neuvotteluja, on myös kyseisissä EY:n perustamissopimuksen ja ETA-sopimuksen määräyksissä tarkoitettu sopimus tai vähintäänkin yhdenmukaistettu menettelytapa.

2 Tarkoituksena tai seurauksena kilpailun estäminen, rajoittaminen tai vääristäminen

a) Yhteinen tavoite

- (28) Sopimukseen sisältyy velvollisuus toimia tietyn koko alaa koskevan tavoitteen saavuttamiseksi. Tämä tavoite saavutetaan, mikäli energiatehokkuuden vähimmäisedellytyksiä koskevaa velvoitetta noudatetaan. Yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi noudatettavaan velvoitteeseen

ei ilmoituksessa esitettyjen tietojen mukaan liity valmistaja- tai maahantuojakohtaisia kiintiöitä.

- (29) Näin ollen tämän säännöksen tarkoituksena tai seurauksena ei ole kilpailun rajoittaminen.

b) Tuotannon ja maahantuonnin rajoittaminen

Tarkoitus rajoittaa kilpailua

- (30) CECED:n jäsenet sopivat, etteivät ne tästä lähtien valmista tai tuo maahan pesukoneita, jotka eivät ole niiden sopimien edellytysten mukaisia. Sopimuksessa asetetaan energiatehokkuudelle normit, joiden mukaisia kaikkien osapuolten valmistamien tai maahantuomien pesukoneiden on oltava. Tämän velvoitteen nojalla osapuolet eivät enää saa valmistaa tai tuoda maahan energiatehokkuusluokkiin D—G kuuluvia koneita, mikä oli sallittua ja joita todella valmistettiin ja tuotiin maahan ennen sopimusta.

- (31) Ennen sopimusta eräät valmistajat keskittyivät tuottamaan ainoastaan energiatehokkuusluokkiin A—C ja osin myös luokkaan D kuuluvia koneita. Sopimuksen avulla ne voivat varmistaa sen, etteivät muut sopimuspuolet vastaa kuluttajien luokkiin D—G kuuluvien koneiden kysyntään. Tämä varmuus on tärkeää markkinoilla, joilla kysyntä on vakiintunut, joilla on vahvoja kilpailijoita ja joilla myyntimahdollisuuksia etsitään. Näin ollen sopimus estää valmistajien ja maahantuojien kilpailun koko energiatehokkuusluokkien sarjassa, mikä oli mahdollista ennen sopimusta.

- (32) Sopimus kaventaa kuluttajien valintamahdollisuuksia nykyisestä; energiatehokkuusluokkien A—G sijaan valittavana ovat vain luokat A—C ja osin myös luokka D. Teknologian asettamien rajoitusten vuoksi lyhyellä aikavälillä on epätodennäköistä, että merkityksellisillä markkinoilla tuotetaan nykyisen laajuista valikoimaa eri energiatehokkuusluokkiin kuuluvia koneita. Näin ollen sopimuksen vuoksi jakelijat ja jälleenmyyjät sekä lopulta myös kuluttajat eivät voi valita eri koneluokkien välillä, joita muutoin olisi saatavilla. Sopimuksella siis poistetaan teknisiä eroavaisuuksia ja vähennetään kuluttajien valintamahdollisuuksia.

- (33) Sopimuksella rajoitetaan sopimuspuolten vapautta valmistaa tai tuoda maahan haluamiaan koneita, ja sen tarkoituksena on kontrolloida yhtä tuotteen merkittävää ominaisuutta, jolla kilpaillaan asian kannalta merkityksellisillä markkinoilla; näin ollen sopimus rajoittaa sopimuspuolten välistä kilpailua.

- (34) Sopimus lisää vääjäämättä niiden valmistajien tuotantokustannuksia, jotka ovat aiemmin valmistaneet nyt kiellettäviä koneita. Parannuksia tarvitsevien pesukonemallien uusiin vähimmäisnormeihin mukauttamisen kustannusarvioista voidaan päätellä, että tuotanto- ja yksikkökustannukset kasvavat huomattavasti, vaikkakaan eivät liiallisesti. Sopimus nostaa näin ollen lyhyellä aikavälillä kyseisten mallien hintaa ja siten myös eräiden valmistajien tuotevalikoiman hintaa. Tästä johtuen niiden kustannukset kohoavat ja hinnat asettuvat lähemmäs kilpailijoiden hintoja, jolloin hintakilpailu vääristyy.

- (35) Sopimuksella ei suoraan rajoiteta tuotannon määrää, sillä tehokkaampien koneiden on periaatteessa tarkoitus korvata koneet, joiden valmistus lopetetaan. Jos sopimuksella on ylipäänsä vaikutuksia tuotantoon, ne ovat vähäiset ja niitä ilmenee ainoastaan välillisesti kysynnän supistumisen kautta. Tämä puolestaan riippuu hintajoustopista, joka on alhainen pesukoneiden kohdalla, kun sitä tarkastellaan erillään muista tekijöistä.
- (36) Sopimuksen seurauksena sähkönkulutus laskee, sillä sähkö on keskeinen tekijä pesukoneiden toiminnassa. CECED:n mukaan sopimuksella todennäköisesti vähennetään sähkön tuotantoa 7,5 terawattitunnilla (TWh) (pesukoneiden osuus yhteisön sähkönkulutuksesta vuonna 1995 oli noin 38 TWh), kun varastojen uudistaminen on saatettu loppuun. Sopimuksella on siis vaikutusta niin tuotantokapasiteettiin, joka on mukautettu tiettyyn kysyntään, kuin sähköntuottajiin, joiden kokonaistuotanto pienenee kahdella prosentilla.
- (37) Sopimuksen, jonka nojalla sopimuspuolia estetään valmistamasta tai tuomasta maahan energiatehokkuusluokkiin D—G kuuluvia pesukoneita, tarkoituksena on näin ollen kilpailun rajoittaminen tai vääristäminen EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

c) *Tiedonvaihto*

- (38) Sopimuksen nojalla sopimuspuolten on toimitettava pesukoneiden vuosittaisesta myynnistään tietoa, joka on eritelty energiankulutusluokittain. Tiedonvaihto toteutetaan riippumattoman notaarin kautta, jonka tehtävänä on koota kunkin yksittäisen valmistajan luottamuksellisesti toimittamat tuotanto- ja myyntitiedot. Kilpailijoiden käyttöön annetaan ainoastaan yhdistettyjä tietoja edeltävän vuoden myynnistä muutoin pirstoutuneilla yhteisön markkinoilla.
- (39) Edistymisen arvioinnin ja sopimuksen toiminnan kannalta tärkeän tiedonvaihdon tarkoituksena ei ole rajoittaa kilpailua eikä siitä seuraa, että kilpailu rajoittuu.

d) *Kuluttajavalistus ja energiaa säästävän teknologian levittäminen*

- (40) Sopimukseen sisältyvän sitoumuksen mukaisena yleisenä tavoitteena on tarjota kuluttajille parempaa tietoa pesukoneiden taloudellisemmasta käytöstä. Energiaa säästävän teknologian levittämiskeinojen osalta sopimuspuolille ei aseteta erityisrajoituksia.
- (41) Kyseisillä sitoumuksilla ei rajoiteta kilpailua.

3 Merkittävä vaikutus kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan

- (42) Sähkönkulutus on yksi merkittävä ostoperuste ja samalla tekijä, johon kilpailu merkityksellisillä markkinoilla perustuu; 24 kappaleessa lueteltujen sopimuspuolten markkinaosuus näillä markkinoilla on yli 95 prosenttia.
- (43) Sopimuksen vaikutukset todennäköisesti vaihtelevat eri puolilla Euroopan talousaluetta. Koska tuottajilla on vain muutamia tuotantolaitoksia, joista ne toimittavat koko ETA:an, sopimus vaikuttaa siihen, millaista tuotevalikoimaa ne valmistajat, jotka ennen vuotta 1996 valmistivat energiatehokkuusluokkiin D—G kuuluvia koneita, tuovat yhdestä jäsenvaltiosta toiseen.
- (44) Myynnin koostumuksesta riippuen nykyisen tuotevalikoiman laadun paranemisesta johtuvat hinnankorotukset jakautuvat epätasaisesti jäsenvaltioiden välillä. Tämä vaikuttaa suorassa suhteessa niiden koneiden kysyntäosuuteen, joiden valmistaminen lopetetaan kaikilla kansallisilla markkinoilla. Näiden koneiden osuus on suurin niissä viidessä jäsenvaltiossa, joissa pesukoneiden tehokkuus on EU:n keskiarvon alapuolella.
- (45) Kun sopimus on pantu kokonaisuudessaan täytäntöön vuoteen 2001 mennessä, 1 718:n energiatehokkuusluokkiin D, E, F ja G kuuluvan mallin valmistus ja tuonti loppuu. Yhteisössä oli vuonna 1995 tarjolla yhteensä 2 730 mallia (eli lopetettavien mallien osuus on hieman alle 63 prosenttia). Yksikkökohtaista myyntiä tarkasteltaessa voidaan todeta, että markkinoilta pois vedettävien koneiden osuus on 10—11 prosenttia yhteisön vuoden 1997 kokonaismyynnistä. Myynnin määränä ilmaistuna tämä vastaa lähes Italian, Ruotsin ja Benelux-maiden yhteenlaskettuja markkinoita.
- (46) Näin ollen on todennäköistä, että sopimus vaikuttaa merkittävästi kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

B EY:N PERUSTAMISSOPIMUKSEN 81 ARTIKLAN 3 KOHTA
JA ETA-SOPIMUKSEN 53 ARTIKLAN 3 KOHTA

1 Taloudellinen ja tekninen kehitys sekä kuluttajille koituvat hyödyt

- (47) Sitoumuksen tarkoituksena on pienentää uusien pesukoneiden energiankulutusta vähintään 15—20 prosenttia (vuoden 1994 pesukonemalleja koskevien tietojen mukaan). CECED:n mukaan vuonna 2015 säästettäisiin 7,5 TWh vuoden 1995 pesukoneiden kulutuksesta yhteisössä (joka oli noin 38 TWh), jos poistettavat pesukonemallit korvataan vastaavalla määrällä tällä hetkellä markkinoilla olevia energiatehokkuusluokkiin A—C kuuluvia koneita.

(48) Ellei muita tekijöitä oteta huomioon, vähemmän sähköä kuluttavat pesukoneet ovat objektiivisesti tarkasteltuina teknisesti tehokkaampia. Alhaisempi energiankulutus vähentää välillisesti sähköntuotannon saastuttavuutta. Jos konekannalla on tulevaisuudessa kaikki nykyisen konekannan käyttöominaisuudet, mutta se tuottaa vähemmän välillisiä saasteita, on nykyistä vastaavan pesukonekannan käyttö taloudellisempaa kuin ilman sopimusta.

(49) Nämä neljän vuoden kuluessa sopimuksen täytäntöönpanosta mahdollisesti aiheutuvat parannukset ovat merkittäviä aiempaan kehitykseen verrattuna. Jos energiatehokkuus kehittyisi samalla nopeudella kuin se on kehittynyt ennen sopimusta vuosina 1978—1994, 20 prosentin parannus saavutettaisiin neljän vuoden sijaan kahdeksassa vuodessa. On osoitettavissa, että tulokset saavutetaan nopeammin ja varmemmin, mutta ei ole todisteita siitä, että vaikutukset käyttäytymiseen mitätöivät tehokkuuslukujen kehityksen⁽⁸⁾.

(50) Sopimus todennäköisesti kannustaa keskittämään tulevan tutkimus- ja kehitystoiminnan energiatehokkuuden parantamiseen, jotta energiatehokkuusluokan A teknologian rajat pystyttäisiin ylittämään, mikä mahdollistaisi valmistajien välisen tuotedifferoinnin pitkällä aikavälillä⁽⁹⁾.

(51) CECED arvioi, että vuoteen 2010 mennessä välttäisiin 3,5 megatonnilta hiilidioksidisaasteita, 17 kilotonnilta rikkidioksidisaasteita ja 6 kilotonnilta typpioksidisaasteita (keskimääräisten päästöjen mukaan laskettuna). Vaikka päästöihin vaikutetaan tehokkaammin siinä vaiheessa, jolloin sähköä tuotetaan, sopimuksesta koituu kuluttajille niin yksilöllisiä kuin kollektiivisiakin etuja.

a) Yksilölliset taloudelliset hyödyt

(52) Taso, jolle vähimmäistehokkuuden normi on asetettu, tuottaa yksittäisille kuluttajille kohtuullisen korvauksen kohtuullisessa ajassa, vaikka hankintakustannukset ovatkin korkeammat juuri CECED:n asettamista tiukemmista normeista johtuen. Alhaisempien sähkölaskujen ansiosta kuluttajat saavat takaisin parannettujen koneiden korkeamman ostohinnan 9—40 kuukaudessa (riippuen lähinnä käyttömäärästä ja sähkön hinnasta).

(53) Koska sopimuksella poistetaan energiatehokkuusluokan D ja sen alapuolelle kuuluvat mallit, on vaikeaa ennakoita vaikutuksia niiden pesukoneluokkien ja -mallien hintaan, joita sopimus ei suoraan koske. Yhtä tuoteominaisuutta (energiankulutusta) pienentävä

muutos voi lisätä kilpailua muiden tuoteominaisuuksien, myös hinnan, osalta. Vaikka pesukoneiden vähimmäishinta todennäköisesti nousee, on mahdollista, että luokkiin A ja B kuuluvien koneiden myyntihinta laskee. Markkinoilla, joilla on voimakasta valmistajien välistä kilpailua ja jakelua harjoittavilla yrityksillä on neuvotte-luvoimaa, nämä edut todennäköisesti päätyvät kuluttajille.

(54) Jos nämä kilpailua edistävät vaikutukset toteutuvat, hintahaitarin kaventuminen ja keskimääräisten myyntihintojen kohoaminen olisi vähäisempää kuin muutoin on odotettavissa.

b) Kollektiiviset ympäristöhyödyt

(55) EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan mukaan ympäristövahingot on torjuttava niiden lähteenä. Yhteisö pyrki luonnonvarojen järkevään käyttöön, jossa otetaan huomioon toiminnan mahdolliset hyödyt ja kustannukset. CECED:n sopimuksen kaltaisten sopimusten on tuotava kustannuksia suurempaa taloudellista hyötyä sekä noudatettava kilpailusääntöjä⁽¹⁰⁾. Vaikka sähkö ei ole ehtyvä luonnonvara eikä kulutusta vähentämällä vähennetä lähteellä tapahtuvia päästöjä, saastumisen kustannukset voidaan ottaa huomioon.

(56) Komissio arvioi (vältettävissä olevien) hiilidioksidipäästöjen aiheuttamien marginaalivahinkojen (niin sanotut ulkoiset kustannukset) olevan 41—61 euroa jokaista säästynyttä hiilidioksiditonnia kohti. Euroopan tasolla vältettyjen rikkidioksidihaittojen määrä on 4 000—7 000 euroa/tonni ja typpioksidihaittojen 3 000—5 000 euroa/tonni⁽¹¹⁾. Kohtuudella voidaan olettaa, että CECED:n sopimuksen aiheuttamat yhteenlasketut sosiaaliset hyödyt ovat yli seitsemän kertaa suuremmat kuin energiatehokkaampien pesukoneiden ostokustannusten nousu. Nämä yhteiskunnalliset ympäristötulokset antaisivat riittävässä määrin kuluttajille kohtuullisen osan hyödyistä, vaikka hyötyjä yksittäisille koneiden ostajille ei syntyisi.

(57) Niin nykyisissä energiatehokkuusluokissa A—C kuin luokan A rajojen ylittävissä koneissa odotetun energiatehokkuuden lisääntymisen, normin kustannushyötysuhteen ja yksittäisille käyttäjille koituvan hyödyn perusteella voidaan päätellä, että sopimus todennäköisesti edistää teknistä ja taloudellista kehitystä samalla kun kuluttajat saavat osansa hyödyistä.

⁽⁸⁾ Ostajat ovat kiinnostuneita pesukoneen ominaisuuksista. Kun käyttö-kustannukset vähentävät käyttöiheyttä ja näin ollen absoluuttista energiankulutusta (pestyjen vaatteiden paino kilogrammoina suhteessa kWh/kg), näiden kustannusten aleneminen kannustaa lisäkäyttöä. Käytön lisääntyminen voi olla merkittävämpää kuin suhteellisen kulutuksen aleneminen (eli kWh / pesty vaatekilo).

⁽⁹⁾ Näin ollen nykyisiä EY:n energiamerkintäjärjestelmään kuuluvia energiatehokkuusluokkia voitaisiin arvioida teknisen edistyksen valossa.

⁽¹⁰⁾ Euroopan yhteisön ympäristöä ja kestävä kehitystä koskevan poliittisen toimintaohjelman "Kohti kestävä kehitystä" tarkistamisesta tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 2179/98/EY 3 artiklan 1 kohdan f alakohda ja 7 artikla (EYVL L 275, 10.10.1998, s. 1).

⁽¹¹⁾ Nämä arvot on laskettu tämänhetkisten tietojen mukaan ja niitä on mahdollisesti tarkistettava ottaen huomioon tuleva tutkimustoi-minta.

2 Rajoitusten välttämättömyys

(58) Sopimuksessa ei aseteta sopimuspuolille rajoituksia, jotka eivät liity tai jotka ovat tarpeettomia sopimuksen tavoitteiden ja hyötyjen toteutumisen kannalta. Vaikka sopimuksella kielletään tiettyjen energiatehokkuusluokkien valmistaminen, sillä ei edellytetä tiettyjen teknisten keinojen soveltamista miniminormin saavuttamiseksi, eikä sillä määrätä muitakaan rajoituksia tuotteille tai sopimuspuolten kauppatoimille.

(59) Pesukoneiden sähkönkulutuksen alentamisen osalta sopimukseen on valittu yksittäisten tuotteiden ominaisuuksiin perustuva lähestymistapa. Komissio on tutkinut, olisiko mahdollista löytää muihin lähestymistapoihin perustuvia vähemmän rajoittavia vaihtoehtoja, joiden avulla sähkönkulutusta voitaisiin vähentää. Sopimuspuolet voisivat teoriassa rajoittaa sopimuksensa esimerkiksi koko teollisuudenalaa koskevaan tavoitteeseen pyrkimiseen ja tiedotuskampanjoihin sekä keskittää huomionsa EU:n ekotuotemerkin arviointiperusteiden täyttämiseen.

a) Koko teollisuudenalaa koskeva tavoite

(60) Koko teollisuudenalaa koskevan tavoitteen tiukentaminen voisi teoriassa johtaa välillisesti saastumisen vähenemiseen. Samalla valmistajille ja maahantuojille jäisi enemmän liikkumavaraa kuin siinä tapauksessa, että niiden olisi sovellettava laissa säädettyä vähimmäisnormia. Jos kaikki sopimuspuolet toimivat yhteisen tavoitteen edellyttämällä tavalla, ne voisivat vapaasti päättää kunkin energiatehokkuusluokan osuudesta omassa tuotevalikoimassaan; näin tasoitettaisiin ylimpien luokkien A ja B hallitsevaa asemaa sekä luokan C alapuolelle sijoittuvien koneiden vähäistä osuutta.

(61) Tällainen järjestelmä aiheuttaisi kuitenkin hankaluuksia, jotka vaarantaisivat odotettujen tulosten saavuttamisen. Näillä nimenomaisilla markkinoilla ostajat, joilla on neuvotteluvoimaa, voisivat keskittää tilauksensa energiatehokkuusluokan C alapuolella oleviin luokkiin. Yksi-puolinen päätös lopettaa kyseisten koneiden tuotanto voisi estää tämän, mutta käytännössä se merkitsisi vähimmäisnormin soveltamista. Kyseinen ongelma voidaan ratkaista ainoastaan jakelijoiden ja vähittäismyyjien kanssa tehtävällä sopimuksella. Jos tällainen sopimus olisi ylipäänsä mahdollinen, sen täytäntöönpano- ja valvontakustannukset olisivat korkeammat ja se voisi olla nykyistäkin rajoittavampi.

b) Tiedotuskampanjat

(62) Pelkät tiedotuskampanjat, jotka ovat osa sopimuksia, eivät ole yhtä tehokkaita kuin normi. Kuten jo mainittiin, yhteisön nykyinen energiamerkintä antaa kuluttajille tarpeelliset tiedot energiankulutuksesta. On kuitenkin olemassa todisteita siitä, että koska ulkoiset kustannukset eivät täysin ilmene kuluttajien ostopäätöksistä, tiedonvälitys ei ole riittävä keino toteuttamaan sopimuksen ympäristölliset hyödyt täysin. Lisäksi sopimuksessa korostettu tieto liittyy koneen käyttöedellytyksiin, jotka mahdollistavat sähkönkulutuksen pienentämisen enemmän kuin koneen tekninen tehokkuusaste edel-

lyttää. Nämä kampanjat siis täydentävät normia, mutta eivät korvaa sitä.

c) Ekotuotemerkki

(63) Pesukoneille myönnettävää yhteisön ekotuotemerkkiä koskevista ekologisista arviointiperusteista 11 päivänä heinäkuuta 1996 tehdystä komission päätöksessä 96/461/EY⁽¹²⁾ määritellään pesukoneiden ekologisten arviointiperusteet, joihin kuuluvat energiankulutus (merkintä voidaan myöntää energiatehokkuusluokkiin A ja B kuuluville pesukoneille), veden- ja pesuaineenkulutus sekä kuluttajavalistus. Ekotuotemerkki on myönnetty eräille valmistajille. On kuitenkin muistettava, että yksi yhteisön ekotuotemerkin tärkeimmistä ominaisuuksista on sen valikoivuus. Merkki myönnetään ainoastaan sellaisille tuotteille, jotka omassa tuoteryhmässään kuormittavat vähiten ympäristöä. Se on väline, jolla palkitaan ympäristöystävällisin luokka. Toisaalta CECED:n sopimuksella pyritään poistamaan markkinoilta sellaiset tuotteet, joiden energiatehokkuus on heikoin (luokat D—G). Ekotuotemerkkiä ei siis ole tarkoitus myöntää sopimuksessa tarkoitetuille tuotteille. Sopimus ja ekotuotemerkki täydentävät ja tukevat toisiaan. Sopimuspuolilla on mahdollisuus sopimuksen noudattamisen lisäksi myös soveltaa ekotuotemerkkijärjestelmää, joka voisi toimia täydentävänä keinona edistää pesukoneiden ympäristöystävällisyyttä.

3 Kilpailu markkinoilla säily

(64) Suurimmat jakelijat ovat yhtä mieltä siitä, että hinnan, tuotteen imagon ja teknisen suorituskyvyn kaltaiset muut tekijät voivat vaikuttaa energiatehokkuutta enemmän kuluttajien ostopäätöksiin. Sopimuksen voimaantulon jälkeen tuottajat voivat kuitenkin edelleenkin valmistaa kolmeen energiatehokkuusluokkaan (A—C, osin myös luokkaan D) kuuluvia koneita.

(65) Sopimuksen ehtoihin ei sisälly tarpeettomia rajoituksia, eikä siinä tosiasiallisestikaan määrätä tietyistä keinoista energiatehokkuuden parantamiseksi. Energiatehokkuusluokkiin A—C kuuluvien koneiden valmistamiseen tarvittava teknologia on kaikkien valmistajien saatavilla. Sopimuspuolilla on näin ollen runsaasti teknistä valinnanvaraa, jolla ne voivat kilpailla energiatehokkuutta koskevan vähimmäisnormin noudattamiseksi.

⁽¹²⁾ EYVL L 191, 1.8.1996, s. 56.

- (66) Vaikka energiatehokkuusluokkiin D—F kuuluvien koneiden osuus kokonaisyhteisöstä on merkittävä, noin 90 prosenttia markkinoista (vuonna 1996) jää sopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Koska kolmannet osapuolet voivat vapaasti valmistaa ja tuoda maahan näiden luokkien alapuolella olevia koneita, sopimus ei lisää tuntuvasti ETA-markkinoille pääsyn esteitä.
- (67) Näin ollen voidaan päätellä, että sekä EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan että ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät.

4 Poikkeuksen kesto

- (68) Asetuksen N:o 17/8 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamista koskeva päätös on tehtävä määräajaksi. Kuten ilmoituksesta käy ilmi, sopimuspuolten sopimat velvoitteet ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 2001 asti. Näin ollen tämän päätöksen keston määrittelyssä on syytä noudattaa edellä mainittua aikarajaa,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 53 artiklan 3 kohdan nojalla Euroopan yhteisön perustamissopi-

muksen 81 artiklan 1 kohdan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 53 artiklan 1 kohdan määräyksiä ei 22 päivästä lokakuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 sovelleta direktiivissä 95/12/EY määriteltyihin energiatehokkuusluokkiin D—G kuuluvien kotitalouspesukoneiden tuotantoa ja maahan tuontia koskevaan sopimukseen, jonka on 24 päivänä syyskuuta 1997 tehnyt Conseil Européen de la Construction d'Appareils Domestiques ja eräät sen jäsenistä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu seuraavalle yhteenliittymälle:

Conseil Européen de la Construction d'Appareils Domestiques (CECED)
Diamant Building
Boulevard A. Reyers / A. Reyerslaan 80
B-1030 Bruxelles/Brussel.

Tehty Brysselissä 24 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 17 päivänä heinäkuuta 2000,
luvan antamisesta jäsenvaltioille sallia tilapäisesti tiettyjen sellaisten lajien siementen pitäminen
kaupan, jotka eivät täytä neuvoston direktiivin 66/401/ETY vaatimuksia
(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 1782)

(2000/476/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
 ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
 ottaa huomioon rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14
 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/
 401/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktii-
 villä 98/96/EY ⁽²⁾, ja erityisesti sen 17 artiklan,
 sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ruotsissa ei ole saatavilla sen tarpeisiin nähden riittävästi kansallisiin sääntöihin soveltuvia peltoherneen (*Pisum sativum*) kevätlajikkeiden siemeniä, jotka täyttävät mainitun direktiivin vaatimuksen itävyyden osalta.
- (2) Tätä kysyntää ei ole mahdollista kattaa tyydyttävästi muista jäsenvaltioista tai kolmansista maista tuotavilla siemenillä, jotka täyttävät kaikki mainitussa direktiivissä säädetty vaatimukset.
- (3) Ruotsille olisi sen vuoksi annettava lupa sallia Carneval-peltohernelajikkeen väljemmät vaatimukset täyttävien siementen kaupan pitäminen 30 päivään kesäkuuta 2000 asti.
- (4) Lisäksi muille jäsenvaltioille, jotka pystyvät toimittamaan Ruotsille edellä mainitun lajikkeen siemeniä, olisi annettava lupa sallia tällaisten siementen kaupan pitäminen.
- (5) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhanviljelyksessä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ruotsille annetaan lupa sallia 50 tonnin suuruisen määrän peltoherneen (*Pisum sativum*) Carneval-lajikkeen kevätlajikkeiden varmennettuja siemeniä, jotka eivät täytä direktiivissä 66/401/ETY vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia itävyyden

osalta, kaupan pitäminen alueellaan 30 päivään kesäkuuta 2000 asti, jos seuraavat vaatimukset täytyvät:

- a) itävyys on vähintään 72 prosenttia;
- b) virallisessa etiketissä ilmoitetaan virallisesta siemenkokeesta laaditussa selosteessa ilmoitettu itävyys.

2 artikla

1. Myös muille kuin hakemuksen tehneelle jäsenvaltiolle annetaan lupa sallia 1 artiklan edellytysten mukaisesti ja hakemuksen tehneen jäsenvaltion esittämiin tarkoituksiin sellaisten siementen kaupan pitäminen alueellaan, joiden kaupan pitäminen on tämän päätöksen mukaisesti luvallista.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on annettava toisilleen 1 kohdan soveltamiseksi tarvittava hallinnollinen apu. Ennen kuin lupa voidaan myöntää, muiden jäsenvaltioiden on ilmoitettava hakijajäsenvaltiolle aikomuksestaan sallia tällaisten siementen kaupan pitäminen. Hakijajäsenvaltio voi vastustaa luvan myöntämistä vain, jos koko tässä päätöksessä myönnetty määrä on jo jaettu.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille alueellaan tämän päätöksen mukaisesti merkittyjen ja kaupan pidettyjen siementen määrät.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2298/66.

⁽²⁾ EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 24 päivänä heinäkuuta 2000,
Bluetongue-rokotteen hankkimisesta yhteisön hätävarastoihin

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 2209)

(2000/477/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1258/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 ja 8 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Bluetongue on niveljalkaisten levittämä märehitijöiden virustauti, joka voi aiheuttaa taloudellisia menetyksiä lammastuotannossa.
- (2) Vuosina 1998 ja 1999 Kreikassa todettiin bluetongue-tautia.
- (3) Vuonna 1999 ilmoitettiin bluetongue-taudin tautipesäkkeiden esiintymisestä Bulgariassa ja Turkissa.
- (4) Kreikan ilmoittamat serotyypit ovat olleet 4, 9 ja 16.
- (5) Vuonna 2000 ilmoitettiin bluetongue-taudin tautipesäkkeiden esiintymisestä Tunisiassa.
- (6) Tunisiassa ilmennyt serotyyppi on serotyyppi 2.
- (7) Rokottaminen voi olla merkittävä väline bluetongue-taudin leviämisen estämisessä.
- (8) Jäsenvaltioihin sijoittunut lääketeollisuus ei tuota bluetongue-rokotetta.
- (9) Ondersteportin laboratoria Etelä-Afrikassa on ainoa laboratorio, joka pystyy tuottamaan Välimeren alueella esiintyviä serotyyppisiä sisältävää heikennettyä rokotetta.
- (10) Kun rokottamisesta tehdään päätös, pidetään sopivana käyttää tartunta-alueella tai tartuntavaarassa olevalla alueella rokotetta, joka sisältää jo esiintyviä tai aluetta välittömästi uhkaavia serotyyppisiä, jotta vältettäisiin uusien serotyyppien tuonti ekosysteemiin. Tästä syystä on perustettava kolmenarvoisen rokotteen (4, 9 ja 16) pankki kaakosta tulevan vaaran aiheuttamia hätätilanteita varten.
- (11) On myös tarpeen perustaa yhdenarvoisen rokotteen (serotyyppi 2) pankki Pohjois-Afrikan tilanteesta eteläisille jäsenvaltioille aiheutuvan vaaran vuoksi.

- (12) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Yhteisö toteuttaa järjestelyt 500 000 kolmenarvoisen bluetongue-rokoteannoksen (serotyypit 4, 9 ja 16) ja 500 000 yksiarvoisen bluetongue-rokoteannoksen (serotyyppi 2) hankkimiseksi hätätapauksia varten.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin järjestelyihin kuuluu rokotteen varastoiminen siten, että ne voidaan viipymättä lähettää osoitetulle rokotusalueelle.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden enimmäiskustannukset saavat olla 160 000 euroa.

3 artikla

1. Komissio tekee 1 ja 2 artiklassa olevien tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat sopimukset viipymättä Etelä-Afrikassa sijaitsevan Ondersteportin laboratorion kanssa.

2. Terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston pääjohtaja valtuutetaan allekirjoittamaan sopimus Euroopan komission puolesta.

4 artikla

Kumotaan päätös 2000/292/EY⁽³⁾.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽³⁾ EYVL L 95, 15.4.2000, s. 39.